

Naročnina mesečno 18 Lir, za inozemstvo 20 Lir — nedeljska izdaja celetno 34 Lir, za inozemstvo 50 Lir. Ček. rač. Ljubljana 10.650 za naročnino in 10.349 za inserate.

Podružnica: Novo mesto.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega izvora: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

SLOVENEK

Abbonamenti: Mese 18 Lire; Estero, mese 20 Lire; Edizione domenica, anno 34 Lire, Estero 50 Lire. C. C. P. Lubiana 10.650 per gli abbonamenti + 10.349 per le inserzioni.

Filiale: Novo mesto.

Izdaja vsak dan s jutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Lubiana.
Telefon 4001-4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Bollettino No. 938

Altri 21 carri armati e 18 apparecchi nemici distrutti

Il Quartiere Generale delle Forze Armate comunica:

Nella Sirtica il nemico, provato da combattimenti nel corso dei quali perdeva altri 21 carri armati, non ha ieri esercitato sensibile pressione sulle truppe dell'Asse che hanno attuato i movimenti previsti.

In Tunisia concentramenti avversari sono stati bombardati nella zona di Medyez ed Bab da reparti dell'Aviazione; dieci apparecchi venivano abbattuti dalla caccia germanica; quattro altri da aerei nostri e tedeschi nel Mediterraneo Centrale.

Susa (Tunisia) è stata nuovamente attaccata da velivoli nemici; rilevanti i danni arrecati alle abitazioni civili, fra la popolazione locale si contano 38 morti.

Quattro aeroplani risultano complessivamente distrutti dalle artiglierie della difesa.

Vojno poročilo št. 938

Uničenih je bilo nadaljnjih 21 sovražnih tankov in 18 letal

Glavni Stan italijanskih Oboroženih Sil objavlja:

V Sirtiki sovražnik, ki je bil preizkušen v bojih, v katerih je zgubil 21 nadaljnjih tankov, včeraj ni izvajal občutnega pritiska na osne čete, ki so izvedle predvidene premike.

V Tunisu so letalski oddelki bombardirali nasprotna zbirališča v področju Medyez el Baba. Nemski lovci so zbili 10 strojev. Štiri druge so sestrelila naša in nemška letala v srednjem Sredozemlju.

Sovražna letala so znova napadla Suso (Tunis). Med civilnim prebivalstvom je bila znatna škoda; med krajevnim prebivalstvom so našli 58 mrtvih. Obrambno topništvo je sestrelilo skupno 4 letala.

Jeklena odločnost italijanskega ljudstva

Berlin, 19. decembra. AS. Nemški listi simpatično poročajo o sedmi obletnici dneva zvestobe ter pri tej priložnosti poveljujejo pogum italijanskih borec in visokega duha civilnega prebivalstva, katero se v celoti zaveda žrtve, potrebnih za večjo veličino domovine v tem ogromnem boju, ki ga zdaj bje Os proti skupini istih sovražnikov, ki so se postavili proti Italiji v času sankcij. »Börsen Zeitung« objavljala na tretji strani poseben članek, v katerem slika svojim čitateljem naloge, ki jih morajo opravljati fašistične žene, katerih zastopstvo je sprejel včeraj Duce v Beneški palači. List pravi, da se smejo imenovati prave boriteljice na notranji fronti. Glasilo nemške vojske nato navaja začasne ukrepe fašističnih oblasti proti sovražnemu letalskemu terorizmu in izjavlja, da je bila reakcija proti angleško-ameriškim bombardiranjem bliskovita, silozna in uspešna, ker izhaja iz zvestobe ter iz volje po zmagi, ki bo jutri nudila varnost vsemu narodu. Mussolinijevo povelje italijanskemu narodu, sovražiti Angleže

Giovanni Preziosi imenovan za ministra

Rim, 19. dec. AS. S kraljevim dekretom je bil direktor lista »La Vita Italiana« dr. Giovanni Preziosi imenovan za državnega ministra. Z imenovanjem Giovannija Preziosa za ministra je fašistična Italija nagradila koristno delovanje poklicnega pisatelja, ki je v listu »La Vita Italiana« odkrito nastopal proti prostozidarstvu in judovstvu. Z imenovanjem državnega ministra je dala fašistična Italija Pretiosiju zaslužno plačilo in s tem pokazala, kako cenijo častniško delo in propagandistično delovanje proti dvema najzahrbtnejšima nasprotnikoma svojega nauka in svoje zvestobe, svojih navad in svojih tradicij.

Papežev božični nagovor

Vatikansko mesto, 19. decembra. AS. V četrtek 24. decembra bo papež Pij XII. ob desetih sprejel žlane kardinalskega zbora, ki mu bodo prišli voščila božične praznike. Papež se bo zahvalil za voščila in nagovor, ki ga bo izrekel dekan kardinalov. Ob 12 istega dne bo imel papež božični nagovor, ki ga bodo prenašale radijske postaje EIAR in vatikanski radio. Sv. oče je tudi dovolil, da se ustrezno številnim prošnjam in dovolil radijski prenos svete maše, ki jo bo imel o polnoči 24. t. m. Tudi to sveto opravilo bo prenašal vatikanski radio skupaj s postajami EIAR-ja.

Nov švicarski poslanik v Rimu

Bern, 19. dec. AS. Švicarska vlada je imenovala dr. Witelija za poslanika v Rimu. Novi švicarski poslanik v Italiji je bil rojen leta 1890. V diplomatsko službo je stopil leta 1918. In je bil že dolgo časa tajnik in svetnik švicarskega poslanstva v Rimu. Pred nekaj leti je zapustil diplomatsko službo in je stopil v vodstvo neke velike švicarske banke.

Ogorčene borbe ob Tereku

Med Volgo in Donom so nemške in romunske čete napredovale — Včeraj so Sovjeti zgubili na vzhodu 27 oklepnih vozil

Hitlerjev glavni stan, 19. decembra. Nemško poveljstvo objavlja:

Na področju Tereka so se izjalovili ponovni sovražni napadi v ogorčenih borbah od moža do moža. V protisunku so bili razpršeni pripravljeni sovražni oddelki in pri tem pripeljanih 420 ujetnikov ter mnogo plena.

Nemške in romunske čete so vrgle sovražnika med Volgo in Donom, kljub njegovemu žilavemu odporu dalje proti severovzhodu nazaj. V protinapadu so Sovjeti izgubili tukaj 22 oklepnih voz.

V Stalingradu in velikem donskem kolenu so bili sovražnikovi napadi odbiti.

Na donskem bojišču nadaljujejo Sovjeti svoje napade z močnimi silami. Nemške in italijanske čete so tukaj prizadevale sovražnika s sodelovanjem z letalskimi silami in protiletalskimi baterijami hude izgube. Na tesen prostor stisnjeni Sovjeti so izgubili tukaj nad 50 oklepnih voz.

V srednjem in severnem odseku so bili brezuspešni krajevni napadi Sovjetov. Akcije napadalnih oddelkov na fronti pri Kandalakši so privedle do uničenja številnih sovražnih postojank z njihovimi posadkami.

Nastopi nemških in italijanskih čet v Libiji se nadaljujejo po načrtu. Pri tem je bilo v hudih borbah znova uničenih 21 angleških oklepnih voz. Pristanišče v Tobruku in letališče v Luccu na otoku Malti sta bili ponoči močno bombardirani. Severozapadno od Bengazija je bila hudo poškodovana velika sovražna prevozna ladja.

V Tunisu so nemško-italijanske letalske sile neprestano obstreljevale sovražne izhodne postojanke pri Medyez el Babu. Angleško-ameriško letalstvo je včeraj tukaj izgubilo 18 letal. Tri nemška letala se niso vrnila.

Bojna in lovska letala so včeraj podnevi nadaljevala z obstreljevanjem za vojno važnih ciljev na jugu Anglije.

Sovražnik je izgubil na zapadu 4 letala. Pogrešano je eno lastno letalo.

Berlin, 19. dec. AS. Na pristojnem viru zatrjujejo, da imajo Nemci v Stalingradu v posesti 22 od 24 mesinih četrti. Iz vojaškega vira se je tudi izvedelo, da so znova propadli sovjetški napori, odpreti prehode skozi severno kavkaško verigo. V štiridnevni sridnih bojih so Sovjeti na tem odseku zgubili 1536 ujetnikov, 29 tankov, 58 protiletalskih topov, 57 metalcev bomb in številno pehotno orožje.

Lisbona, 19. dec. AS: Pri letalskem napadu, ki je bil izveden v četrtek ponoči na Nemčijo, je angleška letala oviralo slabo vreme in so imela zelo hude izgube. Kakor poroča angleško letalsko ministrstvo, se 18 bombnikov ni vrnilo v svoja oporišča.

Berlin, 18. decembra. AS. List »Völkischer Beobachter« je objavil obširen članek, ki ga je napisal vojni dopisnik Ernst Veit pod naslovom »Alpinci ob Donu« in v katerem pisec veliča hrabrost čet Armirja, ki se vojskujejo na tem trdem odseku vzhodnega bojišča. Nemški dopisnik poudarja, da so Sovjeti zlasti v poslednjih dneh skušali prebrsti veliki vodni tok ter se polastiti obrambnih postojank, ki jih držijo italijanske sile. Takih poskusov se lotevajo posebno ob mraku in pa ponoči, tako da morajo biti branilci stalno in budno na preži. Nasprotnik se ne meni za izgube ne v moštvo ne v orožju. Njegovi napadi so včasih tako neznanosko hudi, da se jim morejo postaviti po robu samo jekleni živi, vztrajnost in pogum italijanskih alpskih čet, ki so vajene vseh žrtve in sleherne bojne ilite. V nočnih urah so boji še mnogo bolj dramatski. Vse pehotno orožje do težkih možnarjev je stalno na delu ter bruha peklenjski ogenj na napadalec. Ko je zavrnjen prvi napad, se morajo še v isti noči čisto pripraviti še na hujše naskoke.

V dobro urejenih in z vsemi tehničnimi pripomočki opremljenimi utrjenih postojankah nudijo italijanske čete sliko neukrotljive in trdne sile. Bojno polje je dobesedno razorano po granatah in bombah. Ponoči pa se italijanski vojaki vgnezdijo v te luknje s strojnimi in prestrezo sovjetske napade. Noči so silno mrzle, obzračje ob reki so pokrita z ledom, alpincev pa visijo na brkih in bradah zmrzle kapljice. Tišina v dolgih nočeh je čisto še strašnejša kakor bojni hrup, ker je treba napeti oči in ušesa do skrajnosti in paziti na nasprotnika, ki lahko vsak hip

Velike sovjetske letalske izgube

V zadnjih osmih mesecih so Sovjeti zgubili 12.821 letal

Berlin, 19. dec. AS. Najznačilnejši dogodek zadnjih 24 ur je brez dvoma zasedba neke močne utrjene sovražne črte med Donom in Volgo. Novi uspeh oddelkov, delujočih na tem odseku, bo gotovo imel važne posledice in Moskva ne priznava kar tako, da so se morali Sovjeti na nekem odseku med Volgo in Donom zaradi povečanega nemškega pritiska umakniti.

Nič manj važni niso uspehi, s katerimi so bili kronani obrambni boji ob srednjem Donu, pri Tereku in pri Stalingradu, kakor tudi severozahodno od Moskve. Povsod so imeli boljše-viki pomembne izgube.

Važno je tudi poročilo nemške poročevalske agencije, da je od začetka pomladanskih nastopov pa do 18. decembra, to je v zadnjih osmih

mesecih sovjetsko letalstvo zgubilo 12.821 letal, dočim je nemško letalstvo v istem času zgubilo le 1087 letal. Vojaški sodelavec lista »Börsen Zeitung« ugotavlja, da se sovjetska letala niti od daleč ne morejo primerjati z nemškimi, da imajo Sovjeti zelo malo letalskega oselja in da je sovražno letalstvo zgubilo na mesec povprečno 1500 letal. To predstavlja vrzel, ki je sovjetska letalska industrija ne bo mogla hitro nadomestiti. Značilne so moskovske propagandne številke o sovjetski letalski proizvodnji. Sovjetske tovarne naj bi po teh poročilih zgradile mesečno nič manj kakor 3000 letal. Te številke tekmujejo z včeraj objavljenimi številkami v Bell hiši, ki zatrjuje, da so leta 1942 zgradili 49.000 letal.

prebredske reko. Povsod so zasede. Nenadoma začnejo sovjetske topniške postojanke bruhati ogenj na italijanske postojanke, takoj nato pa se skušajo Sovjeti na splanjih in ribiških čolnih približati. Italijanski obsevtevalci pa so jih opazili in kmalu sipljejo topništvo, metalci bomb, možnarji in lahko pehotno orožje hud ogenj na bližajočega se nasprotnika.

Peklo se je odprlo. Prve sovjetske ladjice že gorijo sredi razžarjene reke in kri pordeči mračne vode. Alpinci si pomagajo z ročnimi bombami. Številno zažganih čolnov se hitro veča.

Da bi se izognilo popolnega uničenja, daje sovjetsko poveljstvo nazadnje povelje za umik. Toča krogel vseh mer obsipa zadnje splave, ki so že izgubile velik del posadke. Nato lega nočni mrak nad reko in tragična tišina nastopi po vsakem boljševiskem porazu. Boji ob obrežjih Dona so zelo hudi in polni presenečenj. Vojaki, ki naj vztrajajo, so nepremagljivi bojovníki. Ni vedno mogoče odbiti vseh napadov, včasih je vreme zelo slabo, včasih ozemlje težavno, tako da se Sovjetom, ki nastopajo z velikanskimi silami, sem pa tja posreči, da se kje vsidrajo. Potem pa pride še do hujših borb, v katerih se branilci odključujejo z resničnim junastvom. Hrabri italijanski vojskači vedo, da je treba važne postojanke ob Donu držati za vsako ceno, da se ne smejo premakniti niti za ped, da bi tako zaščitili armade, ki nastopajo pred Stalingradom in na kavkaških tleh. Tega poslanstva se italijanski vojaki dobro zavedajo, pa naj bodo alpinci, bersaljeri, pešaki ali topničarji, konjeniki ali bolničarji. Zavedajo se, da morajo ob donskem bojišču opravljati nalogo najvišje odgovornosti. V velikem požrtvovanju in preziranju nevarnosti so te čete napisale in še pišejo sijajne strani vojaške slave, ki so vredne, da bodo včlenjene v zgodovino te ogromne borbe.

Batista predlaga zasedbo Španije

München, 19. decembra. AS. List »Abendzeitung« razlaga predlog, ki ga je v Washingtonu podal kubanski predsednik Batista o nujni potrebi zasedbe Španije po angleško-amerikanskih četah in poudarja, da se Roosevelt poslužuje za svoje spletke običajnega načina, ko polaga na usta drugih svojih podložnikov besede, ki naj bi utemeljile in opravile njegovo razbojniška započetja. Na srečo, nadaljuje list, pa Evropa ne spi in Roosevelt je že prejel odgovor, kakor ga je zastulil, iz ust španškega voditelja, ki je pozval svoj narod, naj pogled obrača izključno le v novo Evropo, kajti Mussolini je v svojem znamenitem govoru, prej pa tudi Hitler, za vedno potegnili masko z lica judovskega predsednika ameriških Združenih držav. Nedavno je tudi hrvatski Poglavin ožigosal ameriške zlobne načrte

in poudaril, da se nova Evropa duhovno utrjuje in pripravljala na to, da bo zavrnila žalive, prihajajoče z one strani Atlantskega morja.

Minister Jordana prispel v Lizbono

Lizbona, 19. dec. AS. Španski zunanji minister Jordana je z avtomobilom prispel na mejo med Portugalsko in Španijo, kjer ga je sprejel poslanik Franco, ki je prišel iz Lizbone. Zunanji minister je pregledal častno četo pehote in konjenice z godbo, ki mu je izkazala čast, nato pa je z avtomobilom nadaljeval pot proti Lizboni. Predsednik vlade Salazar mu je s člani vlade in drugih oblasti prišel nasproti na levi breg reke Tajo, nato pa ga je spremlil do palače Murnay, kjer bo gost stanoval. Nato je bilo kosilo v čast španškega gosta. Med potjo preko reke sta ministra imela v čolnu razgovor.

Churchill v Washington?

Stockholm, 19. dec. AS. Včeraj se je v Londonu govorilo, da bo Churchill v najkrajšem času odletel v Washington, da bi se tretjič sestal s predsednikom Rooseveltom in z njim razpravjal o političnem in vojaškem položaju s posebnim ozirom na razvoj v Afriki in na Darlanov primer. Kaže, da je angleški predsednik vlade že 10. t. m. na tajni seji parlamenta najvil to svoje potovanje, vendar se je po njegovih namerah za to potovanje ni dalo dobiti potrdila.

Pogovori s slovenskim ljudstvom:

Vrnitev k pameti

Casnikar g. Alessandro Nicotera je imel snovi po radiu Ljubljana naslednje predavanje:

Veliko upanje nas, ki verujemo v zmago ne samo z vojaškega stališča, čigar sestavine niso pod nadzorstvom kogar koli, ampak tudi z moralnega, to je revolucionarnega vidika, je, da bo po tolikih preizkušnjah in zablodah Evropa in za njo ves svet našel pot k pameti.

Tudi Slovenci so doživeli svoj poraz in so prelivali svojo kri in to jih je prisililo, da so si poiskali lastno pot, vsaj stezo, da bi se usmerili v pravem smislu rešitve.

Na srečo vsega sveta pa je človeštvo po tolikih velikih nevarnostih dokazalo, da poseduje še vedno tisti smisel za ravnotežje, ki omogoča zavzeti tisto sredinsko stališče, potem, ko je v strahu brezupno iskalo rešitve v najbolj nasprotujočih si smereh.

Ta vojna je dejansko obnova, dokončen obračun z vsemj blaznostmi, ki so naroda zavedle (Nadaljevanje na drugi strani).

Zakaj se je sovjetska ofenziva zataknila

Ameriški list o dejanskem notranjem položaju v Rusiji

Stockholm, 19. dec. AS. V članku svojega vojaškega strokovnjaka razpravlja list »Aftonbladet« o sovjetski ofenzivi in jo primerja z lansko, ki je bila približno ob istem času. Značilnost te druge ruske ofenzive je v tem, da je bila premišljena in pripravljena do zadnjih podrobnosti v upanju, da bo zadela nasprotnika, ki bo na koncu svojih moči in brez poguma zavoljo dogodkov v Egiptu. Ofenziva se je začela z nezasišano silovitostjo in udeležbo ogromnih motoriziranih sil na dveh južnih in na srednjem bojišču. Neposredni cilj tega nastopa je bil zajeti in pregnati osne sile od Stalingrada in ponovno zavzeti vse donsko koleno, toda sovjetske čete so vedele, da je njihov končni cilj, da prispejo do obal Dnjepra. Nemci pa tako izgubili vse pridobljeno ozemlje in se morali končno-veljavno odpovedati tudi posesti petrolejskih vrelcev. Toda uspeh je bil mršav in nepomemben. Sovjeti niso dosegli nobene ozemeljske osvoboditve, pač pa so njihove izgube hude. Po nekaj dneh se je ofenziva zataknila in Rusom se ni posrečilo priti naprej in sedaj se morajo sprijazniti s trdo zimo, ki bo preprečila večje operacije. Kot vzrok za izostanek sovjetskega uspeha navaja list dejstvo, da so bili Nemci odlično pripravljeni na ofenzivo. Nemško vrhovno poveljstvo je bilo pravočasno obveščeno o sovjetskih pripravah. Po drugi strani pa so Rusi sprožili ofenzivo na silno prostranem ozemlju

in tako razmetali svoje sile na vse strani, zaradi česar je izostal tudi končni uspeh. Za zaključek pravi list, da se je tudi ta bitka, kakor vse doslej, končala s premočjo osnega rožja.

Berlin, 19. dec. AS: Poročila angleških propagandistov, češ da je letošnja nemška ofenziva na vzhodnem bojišču žalostno propadla, so v pravem nasprotju z zanimivim člankom v »New York Timesu«. Ta list piše med drugim: Sovjetska zveza je zgubila večino svojih industrijskih središč, velik odstotek človeških sil in velikanske rodovitne pokrajine. Položaj ruske prehrane je katastrofalan. Uvoz iz Združenih držav je nemogoč, ker je pristanišče v Murmansku težko poškodovano od nemškega letalstva in je skoraj neuporabljivo; Arhangelsk pa je zamrznjen. Železniško omrežje je nezadostno. Volga pa je zdaj tudi izgubila svoj pomen. Ameriški list zaključuje, da se Rusiji bližajo težki časi. V prvem času — pripominjajo v Berlinu — so Anglosasi zagotavljali sovjetskemu zavezniku, da je afriška avantura pravo drugo bojišče, ki bo olajšalo sovjetsko bojišče. Danes pa nihče več o tem ne govori, ker je ameriško izkrcaje v zahodnem Sredozemlju občutno zmanjšalo pomoč za Sovjete. Angleško in ameriško ladjeveje je skoraj v celoti zaposleno v Afriki. Angleži in Amerikanci morajo misliti nase in bodo v bodoče še težje kot doslej pomagali Rusom.

Seja zveze svobodnih poklicev

V svojem sedežu v Beethovnovi ulici se je zbral svet svobodnih in umetniških poklicev Ljubljanske pokrajine pod predsedstvom inž. Pirkmajerja, ki je predsednik zveze.

Sveta so se udeležili vsi predsedniki posameznih sindikatov, poleg tega so bili navzoči dosedanj izvedenec dr. Angelo Fabbroni ter novomenovani izvedenec comm. Aleksander Nicotera.

Cilj sestanka je bil, predstaviti novega izvedenca predsednikom sindikatov ter debata o sindikalnih pravilih, ki jih proučujejo razne vrste pred njih objavo.

Predsednik zveze je najprej izrazil svojo zahvalo Visokemu komisariju za pozornost, ki jo obrača vsem vprašanjem, tičejočim se zveze ter odobritev pravil v vsem obsegu, kakor jih je predložila zveza. Nato je sporočil, da je bil od Visokega komisariata imenovan za novega izvedenca namesto dr. Fabbronia žurnalista Aleksander Nicotera, ki ga je predstavil udeležencem ter mu izrekel prisrčen pozdrav in čestitke za to imenovanje. Pozdravil je prav tako dosedanjega izvedenca dr. Fabbronia ter se spominjal dela, ki ga je ta razvil v mesecih. Njegovo delo je bilo v tem času zelo cenjeno.

Predsednik se je nato zadržal pri vprašanju izvršenega dela, zlasti pa o objavi zvezinih pravil, iz katerih izvirajo tudi pravila sindikatov, ki so že zelo blizu dovršitve. Izvodi pravil so bili izročeni vsakemu predsedniku posameznih vrst z nalogo, da jih prilagodi svojevinitim zahtevam. Nato je dal primerna navodila za izdelavo pravil.

Seja je imela prav ta namen, da dá vsemogoča pojasnila, da se izdelajo pravila za objavo. Predsednik je nato določil udeležencem rok za

(Nadaljevanje s 1. strani)

in povzročila prejšnjo vojno, zlasti pa je to globok obračun s socialnimi nauki, ki so vladali vse preteklo stoletje in so se nato s filozofskega in idealističnega polja presadili na polje praktičnih preizkusov.

Vi poizkusi so bili izvedeni. Izredno mnogo zmot je že bilo poplačanih, druge pa se še plačujejo. Rusija je na čelu množice tistih gresnikov, ki čakajo na odvezo. Nekateri pa celo mislijo, da je Rusija s svojim poraznim vzgledom pripravila drugim najpogubonosnejše posnemanje in je s svojo strašno žrtvijo izkazala neprecenljivo zaslugi Evropi. V tem je nekaj resnice, dasi je rusko ljudstvo v tolikih letih teme in boljševeškega razkroja zašlo skoraj v popolno mrtvilo, ker so s silo iz njegove duše, ki še ni bila popolnoma priljubena zahodu, izločili vsa tista moralna načela, vse tisti kulturni kvas, vse tiste duhovne in verske osnove, ki so mu omogočile vstop v zbor evropske civilizacije.

Boljševiška revolucija je omogočila svobodno izliv nagonskemu mesianizmu ruskega ljudstva. Ta narava, ki brez zavora stremi v paradokse in pretiravanja, je dokazala svetu z najzvrstnejšimi izkušnjami tega, kar se je kdaj koli poskušalo na gospodarskem polju, na polju socialnega udejstvovanja in na vseh poljih človeškega življenja. Cilj te vojne in najtežji napor miru bo privedi k pameti ljudstvo, ki je tako iztirilo.

Druga ljudstva bo treba povrniti k pameti in med njimi najprej židovsko ljudstvo, žigar nezmernost, pohlep in sproščeno spekulativstvo so najhujše šibe sodobne civilizacije. Nato se morata zrušiti anglosaški plutokraciji.

Rekli smo, da se naša gotovost o zmagi naveljani na naslednje osnovno načelo: ni mogoče, da bi svet krenil v propad, ali pa da bomo mi do zadnjega odklanjali vero v tako neumno možnost.

Morajo tedaj zmagati sile obnove, to je sile tiste revolucije, ki bo na svoje podstavke vrnila človeške vrednote, ki so bile vedno temelj življenja. Kajti brez tega bi zašli v popolno zmešnjavo. Dejansko brez načel o sodelovanju, ki jih razglasa naša fašizem in narodni socializem, ne vidimo, kje in kako bi se mogla iziti ta vojna. Demokratiški prividi gotovo niso obljuba za utrjene narode, še manj pa so obljuba zgoreni prividi boljševikov, ker so narodi od teh načel že ozdravljani.

Upanje v zmago je tedaj postopna vrnitev k pameti in ta razvoj se neopazno opaža tudi med slovenskim ljudstvom.

Ni pa mogoče označiti samo z eno besedo, česa se otreša slovensko ljudstvo. Počasi ozdravlja od vseh tistih slabosti, ki se jih je nalezlo nekoliko že pred to vojno in te boleznii so predstavljale stranke, njihove ideje in njihovi sestavi.

Izkušnje s protozidarstvom, z demokracijo in nazadnje s komunizmom na slovenskem ozemlju nimajo zgodovinske vrednosti, ker so bile le slaboten odmev evropskih pojavov. Vendar pa imajo svojo vrednost, ker so opravile svoje delo v dušah sedanjega rodu. Te ideje so oblikovale pamet vodilnih krogov in so ustvarile navade in prepričanja, katerih se bo treba počasi otrestiti.

Trmoglavost, ki narekuje zvestobo načelom, ki so se jih navzeli v šolah, v tradiciji ali pa v gozdu, je lahko lep dokaz značaja ali pa političnega ponosa, vendar pa je na mestu velika pozornost, ker se ne sme odkritost zamenjavati z zamolklo trmo. Neomajna prepričanja se ne smejo zamenjavati z neumnimi maliki.

Pri tem pa ne svetujemo, da nam slede na poti, ki jo mi vidimo jasno pred seboj, pač pa svetujemo, da naj se ljudje ne puste prehiteti, da naj ne ostajajo vedno v ozadju, da naj ne ljubijo rajne hudo ko pa dobro samo zaradi tega, ker bi to zahtevalo poseben korak drznosti.

Prav gotovo nikdo ne misli zaostati v stanju primitivnosti in to prepričanje se bo vedno bolj uveljavljalo v dušah in gotovo se bo menda bolj širilo ter bo dokaz modrosti. Vsekakor Slovenija ne bo več razdeljena na dvoje, troje ali pa več prepirljivih strank.

Tudi nesrečni poskus podtalnega rovarjenja bo izginil v spomin.

Nove ideje bodo osvežile sedanje moreče ozračje, kajti za nove ideje se bo gotovo čutila potreba in mladi bodo pred vsemi drugimi odkrili tisto žudovito zmagovito često, po kateri že koraka velik del evropske mladine.

Nikakor ne nameravamo ustaviti tega pohoda na že doseženih postojankah. Pač pa dobro vemo, da bo vojna še pospešila pohod rolov, poleg tega pa bosta tako fašizem kakor tudi narodni socializem verjetno morala odložiti svoja načela in svoje metode. Toda temeljna misel je ta, in bo taka ostala. In to je edini svetelnik na obzorju in kličemo na protidokaz najhujšega kritika, da dokáže nasprotno in da pove, če je kje še kakšno drugo načelo rešitve.

Ljudje morajo izvesti misel na način, ki bo najbolj v skladu s njihovimi potrebami in njihova dolžnost je, da se temu izognejo iz uporniškega nagona.

Zato je napoved in gotovost in ne samo utopija, da morajo ljudje ob koncu skupno najti plovovito pot pameti.

izročitev izdelanih osnutkov, tako da bo možno v bližnjih tednih ob priliki zбора preiti na izvolitev sindikalnih svetov ter na imenovanje sindikalnih zastopnikov v okviru zveznega sveta. Nato je napovedal imenovanje začasnega upravnega odbora za začasno vodstvo zveze. Nato je izročil besedo dosedanjemu izvedencu, ki se je zahvalil predsedniku za njegovo marljivo sodelovanje pri vsem pripravljalnem delu, glede katerega je omenil zadnje razvojne točke, predvsem ustanovno uredbo, ki izhaja iz protokola februarja, kakor tudi sodelovanje pri sestavljanju in objavi zvezinih pravil, ki vsebujejo temeljne določbe za novo sindikalno življenje svobodnih in umetniških poklicev te naše pokrajine.

Nato se je spomnil v svojem govoru nekaterih vprašanj, ki so večja važnosti. Pojasnil je na primer razloge, ki so dovedli do tega, da je na dnevnem redu najprej sestava sindikalnih pravil, še predno so sestavljeni sindikalni oddelki.

Za vse kategorije so predvideni spiski, ki odgovarjajo nekdanjim zbornicam. Sindikati pa morajo preko njihovih direktivnih svetov disciplinirati ves problem kategorije. In tako bo tudi njihovih naloga, da prouče vprašanja, ki se tičejo sestave pravil in spiskov.

Nato je povzel besedo novi izvedenec, ki je najprej pozdravil predsednika ter nato izrazil svoje zadovoljstvo, da se nahaja med sindikalnimi predstavniki najbolj izbranih mečanskih plasti. Zatem pa je nakazal naloge zveze.

Zveza, je rekel, hoče usmeriti splošnim ciljem in metodam nasproti vse sindikalne kategorije. Njena glavna naloga je v tem, da vzbuja tistega duha sodelovanja, ki je značilen že dvajset let za italijansko življenje in ga loči od razredne borbe v demokratskih deželah. Da se ta cilj doseže, je treba ustvariti sindikalno zavest.

Nato se je zadržal ob pojmu spisek in stalnomska zbornica, ob pojmu sindikat in moralna, gospodarska in disciplinarna zaščita, ki jo sindikat izvaja nad svojimi člani, medtem ko se

spisek, ki ga prav tako nadzira sindikalni svet, omejuje na izpolnjevanje zakona, ki bdi nad poklicnim delom.

Namignil je na vprašanja, ki se proučavajo bi rekel, da jih Zveza ne bo reševala prenapljenosti, temveč rajši ustvarjala zavest sporazumevanja, pravičnosti, soglasja, sodelovanja med kategorijami, stvari, brez katerih se zakoni in odredbe ne bi mogle aplicirati in pravilno izpolniti.

Tudi na kulturnem področju bo Zveza dala čutili svojo navzočnost, ne samo pri vspešnejanju udejstvovanja, ki bo držalo na višku kulturno raven mesta, temveč tudi zato, da karkoli se dogaja na umskem polju, odgovarjajo koristim in željam svobodnih in umetniških poklicev ter da bo nvrščeno v smotnost italijansko-slovenskega sodelovanja, ki si ga tudi zveza postavlja za cilj.

Predsednik je nato odprl razgovor o sindikalnih pravilih ter najprej sporočil nekatere spremembe, ki jih je proučilo predsedništvo zveze ter jih predložilo presoji zakonodajnemu odboru Visokega komisarijata ter opozoril, da mora predsedništvo vsakega sindikata začeti z izdelavo lastnih pravil ter tako preiti k imenovanju organov v sindikatu, nato pa k imenovanju članov zveznega sveta. Tako se bo pospešilo redno poslovanje bodisi osrednje organizacije, bodisi vrstnih (kategorijskih) organizacij.

V razgovoru so padli predlogi, ki so jih zagovarjali vsi navzoči, ki so vsi aktivno sodelovali.

Potem ko so predsednik in izvedenec pojasnili vprašanja, stavljenaa od raznih sindikalnih predsednikov, je prešel dnevni red na imenovanje začasnega upravnega odbora, sestavljenega iz dveh zastopnikov za vsakega izmed štirih odsekov, v katere se Zveza deli. Odbor je tako sestavljen: dr. Andrej Kuhar in Stanko Knez za pravno gospodarski odsek; dr. Oton Bajc in dr. Stanko Kmet za zdravstveni odsek; inž. Boleslav Likar in geom. Janez Breskvar za tehnični odsek; dr. Branko Vrčon in prof. Saša Santel za umetniški odsek.

Seja odbora za preskrbo in cene

Posebno pozornost so posvetili dobavi in razdeljevanju mleka, mesa, jaja, premoga in drv

Visoki komisar je v vladni palači ob navzočnosti zveznega tajnika predsedoval seji odbora za preskrbo in razdeljevanje živil in za cene industrijskih in kmetijskih pridelkov.

Ekec, Grazioli je pojasnil razna vprašanja, ki se nanašajo na preskrbo in razdeljevanje najvažnejših živil, ter poudaril, da te stvari potekajo čisto normalno. Dal je tudi točna navodila, kako naj se stvari, ki so na nakaznice in pod nadzorstvom, dajejo na razpoložljivo trgovcem na drobno in drugim razdeljevalcem pravočasno, da si bodo ljudje te stvari lahko kupili v določenem roku.

Sporočil je tudi, da bodo s 1. januarjem 1943 odpravljene takse na luksuzne in druge predmete, ki podražujejo najnujnejše stvari. Teh taks v Italiji ni. Tako bo mogoče znižati cene živilom in se bodo življenjski stroški izenačili s tistimi v Italiji.

Razpravljali so potem še o drugih točkah dnevnega reda in je o teh vprašanjih spregovorilo več navzočih.

Posebno pozornost so posvetili vprašanju preskrbe razdeljevanja mleka, mesa in jaja, pa tudi premoga in drv.

Seja Pokrajinskega namestitvenega odbora

Številke, ki zgovorno pričajo, da je bilo opravljeno delo zelo pomembno

Uvedba enotnih dvojezičnih delavskih knjižic

Ljubljana, 19. decembra.

Včeraj popoldne je imel Pokrajinski namestitveni odbor v svojih uradnih prostorih sejo. Odobrili so najprej zapisnik prejšnje seje, potem pa sta predsednik in nadzornik Petronio poročala o delovanju te ustanove. Slednjic je bil prebran tudi odlok, ki se nanaša na uvedbo enotnih in dvojezičnih delavskih knjižic.

Spregovorili so tudi zastopniki fašistske stranke, nadzornik ustanove in nekateri drugi navzočni voditelji.

Načrt za razvoj in izpopolnitev, ki je bil izdelan v skladu z odlokom Visokega komisariata z dne 25. junija 1941 in 8. aprila 1942-XX, ki se nanašata na pravno stran povpraševanja in ponudbe dela, se je posrečilo v veliki meri podrobno izvesti.

Teško delo, ki je bilo opravljeno na polju meščanja od junija 1941 do novembra letos, je zelo pomembno, kakor zgovorno dokazujejo spodaj navedene številke.

V vsaj pokrajini je bilo v omenjenem razdobju vpisanih 27.930 delavcev, poslanih na delo pa 20.089.

Iz tega sledi, da zdaj brezposelnosti skoraj ni več, če pomislimo, da je bilo na dan 15. decembra v celoti le 825 ljudi brezposelnih, in sicer 170 moških in 655 žensk.

Med novostmi, ki so bile uvedene v tekočem letu pri celotnem postopku, je treba omeniti uvedbo barvastih listin — podobno, kakor je to tudi v Italiji — iz katerih se hitro lahko ugotovi spol in poklic delavca. Natiskani so bili tudi novi dvojezični obrazci, zaradi katerih je delo pri vpisovanju in sestavljanju statistike lahko dosti hitreje.

Po navodilih Visokega komisariata pripravljajo novo odredbo, po kateri bodo delavci vseh kategorij brez izjeme morali imeti enotne delavske knjižice.

V novi delavski knjižici, ki je dvojezična, bo napisana v celoti odredba št. 63, z dne 21. aprila 1942, pa tudi vse drugo, kar morajo nujno vedeti lastniki teh knjižic.

Značilno za ljubljanski namestitveni urad je tudi to, da je področje svojega delovanja razširil tudi na vprašanje dekel in služkinj, da tako tudi na tem polju ne bi prišla do veljave kakšna zasebna špekulacija. Od novembra 1941 do 15. decembra 1942 je bilo v tej kategoriji delavstva vpisanih 1720 oseb, od teh pa je bilo poslanih na delo 1458 oseb.

Pri ljubljanskem Osrednjem uradu je bil uveden poseben seznam, kakršnega imajo tudi v Italiji, z namenom, da bi stalno imeli natančen pregled nad celotnim stanjem brezposelnosti v pokrajini, v kolikor vpiše okrožni urad vsak teden znova spremembe, zabeležene v posameznih pristojnih občinskih uradih.

V celoti se lahko reče, da je ureditev Osrednjega urada, kakor tudi podrejenih ustanov takšna, da se celotno delo lahko lepo razvija v vseh smereh.

Kar slednjic zadeva izvajanje novega zakona od strani delodajalcev in delavcev, se lahko reče, da se ti zakoniti predpisi natančno in disciplinirano izvajajo.

Maksimalni cenik za božična drevesca v Ljubljani

Visoki komisariat za Ljubljansko pokrajino je 18. t. m. z odlokom VIII/2 št. 5962/4 določil naslednje tržne cene za prodajo božičnih drevesc v Ljubljani:

Za smrekova drevesca po velikosti od 8 do 40 lir, za jelova drevesca pa po velikosti od 10 do 60 lir za drevesce.

Navedene cene so veljavne vključno do 24. decembra t. l.

Misli ob jaslicah

»Vse to je lepo« — mi je nekdo dejal, ko je prebral, kar je bilo večerjati na tem mestu v božičnem razpoloženju napisano — »še na misel mi ne pride, da bi oporekal potrebo, da se sodobni človek v vršanju sedanjega viharja preprodi v duhu in resnici, ker brez notranjega preloma in preobrata osebe ni mogoče dvig družbe. Toda kdo naj tega duha zbudi? Vi pravite, da Kristusova vera; tisti, ki so mu pripravili slej ko prej zvesto služiti; Cerkev z eno besedo. Toda — ali ni danes tudi to občestvo ostarelo, ali ni njegov sijaj le toneča zarja jeseni, ali zgodovina, čimbolj se bliža sedanjemu času, ni dokaz, kako je le pešiča izbrancev v njej, ki še trdno verujejo v Dobro, pa ga v splošnem brezsilju ne morejo uresničiti? Kako vsak pogon naprej prihaja iz nasprotnega tabora, ki mu množice bolj in bolj sledijo?«

»Vaši pomisleki« — sem mu odgovoril, »so mi že davno znani, so pa sad miselnosti, ki tudi že zahaja in po svoji starčevski črnogledosti očituje, da je oslepela za mlade sile, ki bodo prebile ledeno skorjo preteklosti iz osredja pravega krščanskega srca. Pešiča pravite. Res je; pešiča so bili Gospodovi učenci v še bolj kritični dobi, kakor je današnja; pešiča menihi v Cluniju; pešiča Francižci in njegovi »norki« v Kristuscu; pešiča Ignacij loyolski in njegovi tovariši študenti; pešiča duhovniki, ki jih je zagrnil novi apostoli in mogočni vladarji duš, kakor je bil župnik arški; pešiča so vsi izbrani duhovi sodobnega katoliškega sveta, ki so njihova imena že danes med prvimi v mednarodnih vedah in umetnosti. In vse, kar vas nagiba k črnogledosti, da ne verujete v odresilno in obnovitveno moč Cerkve, je ta Cerkev po zaslugi pešičev v vseh dobah in prelomih preživela vedno nepremagana, notranje okrepjena in plodovita, čeprav njeni plodovi vselej dozorevajo počasi. Tudi njeno življenje ima svoje nespremenljive zakone rasti, svoje mene, vrhove in padce, skrivno klijte semena, ki se zdi pod zemljo mrtvo, in njega vstajenje iz okov težke gmote. In danes? Kdo more Cerkev sedanjosti primerjati žalostnim dobam 9., 15. ali 18. veka? Vsak razvoj ima dobe, ko ustvarjalna moč počiva, svoje zime, ko se življenje potaja pa se skriva in zopet zbira novih moči v molku, mrazu in potrpljenju — tako tudi Kristusovo občestvo na zemlji. Pa je vedno zopet napačila še plodovitejša pomlad: predpomlad pa, ki jo danes doživljamo v Cerkvi, je lepša od vseh drugih.«

Moj sobesednik je nemo strmel.

»Da, predpomlad! Vi je samo opazili niste, kakor je niso opazili tisti, ki se jim je vera v času, ko so se delali kompromisi z duhom sveta, pomlačila, ali tisti, ki so se zaprlj v neko osamljenost in polagoma zamrli za drznost podviga in borbe tudi z lastnimi napakami in ozkiimi pogledi. Vesoljno krščanstvo predvsem pa katoliški svet se v duhu Gospodovih besed Nikodemu preraja, podirajo se pa kamen za kamnom osnove materializma, tudi v lastnih vrstah; nasprotna miselnost se seveda upira pa se opira na večino povprečnosti, da bi se zavrla očistevalno delovanje Duha. Sicer pa si rasti in poglabljanja krščanstva v vsako posamezno dušo in v svet ne smemo povsem predstavljati po podobi narurne rasti — največje zmage dosega Cerkev po zakonu, ki ga je razodel sveti pišec z besedami, da se božja moč razodeva v navidezni slabosti, ki je določena za veliko delo in naloge, in da kraljestvo božje ne prihaja od zunaj v kričečih triumfih, ampak deluje iz središča posameznih duš počasi, kakor kvas prekaša gmoto lenega testa. Pomnimo, da je Cerkev skrivnost božja in da v največjem ponižanju zore njeni največji sadovi.«

Oddaja mleka v zbiralna središča

Na osnovi naredbe za oskrbovanje z mlekom za prehrano z dne 22. XI. 1941/XX, Službeni list 94/41, se prepoveduje od 20. t. m. dalje oddaja mleka neposredno potrošnikom še v nadaljnjih občinah: Vrhnika, Velike Lašče, Dolnja vas pri Ribnici, Stična, št. Vid pri Stični, Vel. Gaber, Vel. Loka, Trebnje.

Producenti morajo oddajati vse mleko v zbiralna središča, ki jih določi Pokrajinski prehranjevalni zavod, v kolikor jim ni potrebno za prehranjevalne potrebe rodbine in družine in življenjske potrebe njihovega gospodarstva v smislu čl. 2. točka a in b zgoraj omenjene naredbe.

Potrošniki gornjih občin, ki so po predpisih upravičeni do mleka (otroci do 1 leta 1 l, od 1—7 let pol l, od 7—10 let četrt l, od 60 let naprej pol l, bolniki največ pol l, noseče žene od začetege 5 meseca naprej pol l), pa niso producenti mleka, bodo dobivali mleko neposredno pri producentih, katere jim določi občina po odobrenju Pokrajinskega prehranjevalnega zavoda.

V zvezi z gornjo prepovedjo se prepoveduje vsaka oddaja mleka na vseh železniških postajah Ljubljanske pokrajine, razen na progi Ljubljana—Karlovec od postaje Mirna peč (vključno) dalje v smeri proti Karlovcu.

Fuzija v italijanski industriji umetne svile. Družba SAIFAR (Deln. nepremičninska gozdno-kmetijska družba) v Milanu z glavnico 100 milij. lir (vplačano 73.533.000) bo fuzionirana z d. d. za umetna tekstilna vlakna »Chatillon« v Milanu, glavnica 275 milij. lir (vplačano 225 milij. lir).

Razbito in pobito komunistično elitno krdelo

Tretji bataljon »Cankarjeve brigade«, ki jo sestavljajo skoraj sami ljubljanski komunisti, je doživel pri Št. Jerneju hud poraz

V vasi Mihovo pri Št. Jerneju je prišlo do spopada med oddelkom domačih fantov ter med tako imenovanim »tretjim bataljonom Cankarjeve brigade«. Krdelo je vodil sam poveljnik »brigade« Urban Velikonja. Ta »brigada« slovi kot najbolj vrovolčna. Sestavljena je iz samih preizkušenih članov komunistične stranke, po večini ljubljancev in bi naj predstavljala elito komunističnih borcev. Okrog 10. decembra se je pri vasi Mihovo večje krdelo tega elitnega komunističnega krдела zapletlo v boje z oddelkom šentjernejskih fantov. Komunisti so bili odločno poraženi, njihovo krdelo poginano na vse strani, ubitih komunistov 17 in več težko ranjenih, 3 komunisti pa so bili ujeti. Ostali so se razbežali na vse strani, tako da je to elitno krdelo razbito. Fantje so komunistom zajeli vso komoro s pripravljeno večerjo, precej živine in druge kmečke lastnine, katero so vrnili lastni-

kom. Izgube na strani fantov so bile dva mrtva in pa dva lahko ranjena. — Kakor se je poročalo že včeraj, so šentjurski komunisti doživeli poraz tudi v Skocijanu pri Turjaku. Komunistični »ofenzivni načrti« očitno šepajo... Ne pomagajo jim ne zverinstva, ne požiganje šol in cerkvā, ne klicanje na pomoč komunistov od onstran Kolpe. Drug za drugim bodo popadali tudi Koebek, Kidrič, Baehler itd., kakor so padli Kos, Paderšič ter toliko in toliko drugih komunistov, ki so jih njih neurejeni nagoni poginili v borbo. Ali ne bi bilo za partizanske obupance edino logično, da odvračajo že zdaj puške, kakor pa da tavajo lačni in razcapani po gozdovih, brez gljiva, brez upanja, z vedno bolj vsiljujočo se gotovostjo, da so naselili političnim igram mednarodnega komunizma, in da bodo končali na enak način, kakor je že končalo toliko tovarišev?

Drobne novice

Koledar

Nedelja, 20. decembra: kvatrina; Evgenij in Makarij, mučenca; Ingen, mučenec; Teofil, muč.

Ponedeljek, 21. decembra: Tomaž, apostol; Severin, škof; Temistokles, mučenec; Fest, mučenec; Glicerij, mučenec.

Torek, 22. decembra: Demetrij, mučenec; Ishirion, mučenec; Flavijan, mučenec; Heremon, škof in mučenec; Flor, mučenec.

Lunina sprememba: ščip 22. decembra ob 16.03. Herschel napoveduje vetrovno vreme, sneg.

Osebnostne novice

== Diplomirali so na pravni fakulteti ljubljanske univerze: gđ. Batič Rozalija iz Labod, g. Namar Emil iz Virmaš in g. Petrič Franc iz Vidma. — Cestitamo!

== Poroka. V soboto 19. t. m. sta se poročila v cerkvi sv. Frančiška v Šiški g. Janez Zakotnik, trgovski sodnik, in gđ. Ljudmila Križnar. — Obilo sreče!

== Poroka. Včeraj, v soboto, se je poročil v trnovski cerkvi v Ljubljani g. Marjan Možina, litograf, z gđno Tinco Klopčič, trgovko v Ljubljani. Novoporočencema obilo sreče!

== Poročil se je včeraj v trnovski cerkvi v Ljubljani g. Ciril Strnad, uslužbenec Visokega komisariata, z gđno Ivico Brolih, trgovsko sodelnico tvrdke »Tina« v Ljubljani. — Srečno!

== Iz duhovniške službe. Za tajnika škofijskega ordinariata in škof. kaplana je bil imenovan duhovnik Roman Malavašič. — Za župnijske upravitelje so bili imenovani: Franc Urbanec, kaplan v Cerkljici, za Planino pri Rakeku; Leopold Campa, kaplan v Crmošnjicah, za Storo Cerkev pri Kočevju; Karel Papež, kaplan na Suhorju, za to župnijo; Franc Pezdir, kaplan pri Sv. Vidu nad Cerkljico, za to župnijo; in Bogomil Škerlavaj, kaplan v Dragatušu, za to župnijo. — Premišljeni so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

Službovat v druge škofije so bili: Mihael Trdin, prefekt Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, za kaplana na Suhor; dalje kot kaplani: Ivan Knafeč iz Kočevja v Crmošnjice, Janez Kalan iz Zagorja ob Savi v Cerkljico, Anton Vidmar iz Kamnika v Kočevje in Janez Križaj iz Trzinca v St. Jernej. — Nameščeni so bili eimen. duhovniki oz. novomašniki kot kaplani: Karel Erjavec v Hinjah, Alojzij Kožar v Preserju, Franc Kozjek v Starem trgu pri Ložu, Jožef Pelan v Prečni, Franc Pustotnik v St. Petru pri Novem mestu, Franc Remškar v Trzinu, Anton Strle pri Sv. Vidu nad Cerkljico, Ludovik Sivc v Dragatušu, Anton Trdan v Adlešičih in p. Dodest Golja, O. Teut, v Metliki.

gosta megla, iz katere je nekoliko rosilo, zato je ombrograf zaznamoval do 0,2 mm dežja. Vse kaže, da bo še nekaj dni ostalo tako vreme. Blizamo se začetku koledarske zime, ki bo 21. t. m. Astronomska zima se prične 22. decembra ob 12.40. Kakor druge dneve, je bilo tudi v petek zelo oblačno, kisto vreme. Bilo pa je dokaj toplo. Dnevna temperatura se je spet prav visoko dvignila. Dosežen je bil v petek visok dnevni temperaturni maksimum +12,3° C. Najvišje stanje temperature v tem mesecu. V soboto zjutraj je bila najnižja temperatura +3° C. Barometer je v soboto padel na 761,8 mm.

— 2030 besed na hrbtni strani dopisnice. G. Kisel Karl iz Mandeljeve ulice nam je poslal dopisnico, na katere hrbtni strani je v šestih urah in pol napisal v izredno drobni, a še vedno čitljivi pisavi 2030 besed, pri čemer napisanih ločil ni upošteval. Prepisal je vse podlistek »V deželi piramid«, objavljen v »Slovenskem domu« z dne 14. dec. in štiri stolpce iz podlistka »Dve sirotici iz istega časopisa. Ker je moral sproti ostriti svoj svinčnik, je porabil popolnoma nov svinčnik do kraja in še drugega polovico, preden je končal.

— Smrtina nesreča. Mizarški pomočnik Valentin Vrulič, star 49 let, se je v Celovcu peljal na kolesu z dela domov. Med potjo pa je zadel v njega avtomobil in ga treščil s kolesa na tla. Vruliču je pri tem počila lobanja in je par ur po prevozu v bolnišnici izdihnil svojo dušo.

— Pristanišče v Arhangelsku zamrznjeno. Kakor poročajo iz Leningrada, je pristanišče v Arhangelsku popolnoma zamrznilo.

Ljubljana

Sporočila v zvezi s pripravami za pobožnost petih prvih sobot v čast presv. Srcu Brezmadežne

Knjižice »Sporočilo iz Fatime« dobite v pisarni KA, Pred škofijo št. 1/I. — Pisarna je odprta od 9—12 in od 2—4. — Cena 3 lire.

Zupne in duhovniške urade prosimo, da blagovolijo organizirati prodajo teh knjižic in delitev podobice po hišah, če ne pa vsaj pred cerkvami.

Gospode katehete prosimo, da blagovolijo priti po knjižice in podobice čim prej, dokler ne odidejo učenci oziroma dijaki na počitnice.

Na deželo bomo knjižice in podobice poslali takoj. V kratkem bomo poslali tudi posebno pismo prevz. gosp. škofa dr. Gregorija Rožmana našim družinam.

Udeležite se skioptičnega predavanja ki bo danes, v nedeljo, ob pol 11 dopoldne v frančiškanski dvorani za vse občinstvo.

Vstopnine ni, pač pa si pri vstopu v dvorano kupite namesto vstopnice podobice oz. knjižice »Sporočilo iz Fatime«. Blagajna bo odprta že ob pol 10 dopoldne.

Jutri, v ponedeljek, bodo predavanja za dijaštvo v frančiškanski dvorani in sicer:

ob pol 11 dopoldne za gimnazije za Bežigradom in poljske gimnazije; za tiste dijake, ki so ta čas prosti;

ob pol 4 popoldne za gimnazije za Bežigradom in gimnazije na Poljanah; za tiste dijake, ki so ta čas prosti.

Vstopnine ni. Udeležite se teh predavanj v obilnem številu!

I Sv. maša zadušnica ob 6 mesečnici mučeniške smrti blagopokojnih mučencev gg. Franceta Nahtigala, župnika v St. Rupertu, in Franceta Cvara, kaplana istotam, bo v ponedeljek 21. decembra ob 6 zjutraj v cerkvi Sreča Jezusovega pri glavnem oltarju. Sošolci, prijatelji in v Ljubljani živeči Sentrupčani vljudno vabljani!

I V počastitev spomina pokojnega g. Potočnika Franca, inšp. drž. žel. v p., je daroval g. inž. Weinberger Friderik iz Ljubljane Društvo slepih, Ljubljana, 100 lir, za kar se omenjeno društvo iskreno zahvaljuje.

I ZA BOŽICE SE SPOMNITE NAJBEDNEJSIH — SLEPIH, DARUJTE DRUŠTVU SLEPIH.

I Duhovne vaje za dekleta bodo v Domu Devic Mogočine ob 26. do 30. decembra. Hrano in stanovanje bodo udeležence lahko imele doma. Nadaljnji spored boste zvedele v zavodu. Prijavite se čimprej na: Predstojništvo Lichtenurnovega zavoda, Ljubljana, Ambrožev trg 8.

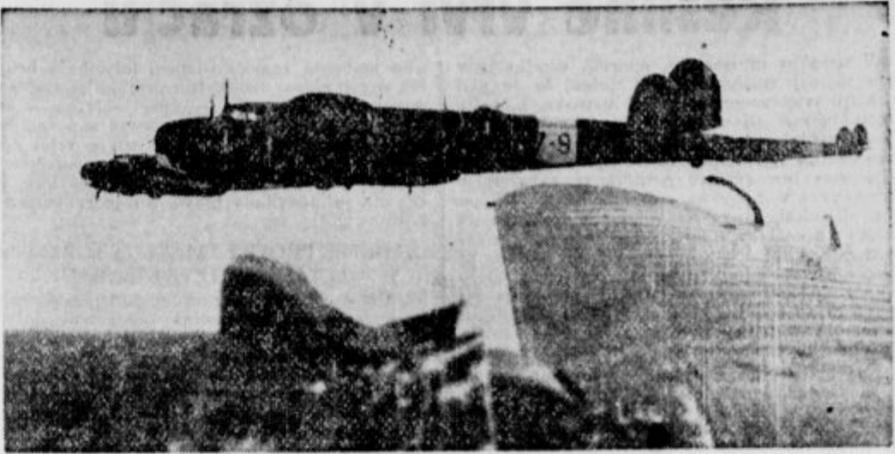
I Razstava akademskega slikarja Franceta Pavlova v galeriji Obersnel je doživela velik uspeh tako pri kritikih kot pri občinstvu. Zato opozarjamo našo javnost, naj si jo ogleda, saj nam slikar s toliko ljubeznijo odkriva lepoto našega ozkega, toda v soju njegovih barv tako čudovito lepega sveta. Razstava je odprta nepretrgoma od 10—17.

I Slikar prof. Stane Kregar bo v nedeljo ob 11 vodil na razstavi Mušič-Sedeč-Zonič v Jakopičevem paviljonu. Vsa dosedanja vodstva so bila zelo dobro obiskana, opozarjamo občinstvo tudi na današnje.

I »FIRMA« je naslov odlični poljski komediji, ki jo bodo igrali igralci Rokodelskega odra danes ob pol 5 popoldne. Lastnik tvrdke »Brandt in sine«, gospod Hugo Brandt in mlada gledališka igralka Helena Oločka sta osrednji osebi te vesele in zabavne komedije. Njima tesno ob strani stojita poleg drugih, starokopiten in odrezav knjigovodja in višji administrator Hiliček in prebrisana bivša igralka, sedaj garderoberka Marta. Zelo zanimivo je tudi okolišje, v katerem se dejanje vrši. Vsem, ki se hočejo od srea nasmejati in uživati ob lepi vsebini, obisk toplo priporočamo. Predstava se bo končala ob pol 7. Preskrbite si vstopnice v predprodaji, ki bo v nedeljo od 10—12 in dve uri pred pričetkom v društveni pisarni, Petrankova 12, I. nadst. desno.

I Stariši! Koreptitorij daje vašim otrokom, ki obiskujejo gimnazijo, trgovsko akademijo, trgovsko, meščansko in ljudsko šolo izkušnje iz vseh predmetov dnevno po dve uri (razlaga, poprava nalog, izpraševanje itd.). Honorar nizek, revni popust. Prijavljanje dnevno od 8—12 in od 14—16. Koreptitorij, Mestni trg 17-I.

I Danes ob 5 popoldne vsi v frančiškansko dvorano na veseloigro »V Ljubljano jo dajmo«. Igra je doživela že pri prvi predstavi izreden uspeh in je zadovoljila v polni meri občinstvo, ki je do zadnjega kotička napolnilo lepo frančiškansko dvorano. Vabimo vse, ki jim je do prijetnega razvedrila, da pridejo danes popoldne v frančiškansko dvorano. Priporočamo, da si vstopnice preskrbite že v predprodaji od 9—12 in dve uri pred predstavo pri blagajni frančiškanske dvorane. Opozarjamo, da je konec predstave ob 7

Italijanski bombnik na poletu proti s ovražnemu objektu v Severni Afriki.

zvečer, tako da bo vsakomur

Rešilne vrvi v ozračju

V ozračju ni nobenih oporišč, vendar je v njem nebroj rešilnih vrvi. Letalcu, ki je nad sovražnikovim ozemljem zašel v stisko, ki se je zamotal v noč ali oblake, ki se je moral v sili spuščati nizdol ali se kje v gumijastem cevastem čolnu potika po morju, ni treba, da bi obupal. Skozi sovražne daljave ozračja se razpredajo rešilne vrvi v njegovo osamljenost, ki jih pa sicer ni videti, ki ga pa vendarle dosežejo na več sto kilometrov daleč. Končujejo se pri radijski oddajni in sprejemni postaji letala, in tisti, ki jih mečejo v ozračje, so zvesti, malo poznani in malokdaj imenovani prijatelji letalca: to so vojaki, ki sedijo pri oddajnih in sprejemnih radijskih postajah. Skratka: to je obveščevalno moštvo v službi letalske varnosti.

Kaj bi to bilo? To je važna in jako na daleč razpredena organizacija, ki redkokdaj slišimo o njej, saj deluje prav v tišini. To moštvo nadzira sleherne besede na radiju, ki jih sporoča letalo postojanki na zemlji. In vsak dan je na stotine letal na poletu v sovražno ozemlje in vsak dan je treba sprejeti na tisoče brezličnih besedil. Čim to moštvo začuje skozi ozračje klic na pomoč, se koj zveže s svojo organizacijo. Takoj sporoči to dotičnemu odredu, naravno letalo proti domu in navaja razne reševalne skupine, da zasledujejo letalo, ki je v stiski...

Pa poslušajte tozadevno poročilo s severnega odseka vzhodnega bojišča!

Četovodja V., brzojavnik v centrali letalske varnosti našega odseka, je zarana jutraj sedel pri svojem sprejemniku v preprosti sobi z več vrstami miz. Nič drugega ni bilo slišati ko škrebljanje s tipkami na aparatu. Na četovodjo se je valil pravi pravcati peklenški truš in zato se je komaj premagal, da ni snel slušalk z glave. A tega seveda ni mogel storiti, saj je bilo to noč mnogo letal na poletu in je bilo ozračje polno hudobnih peklenščkov. Vse je škrtalo, hrumelo, pokalo in sikalo. Skozi vse ta hrum in truš pa mora četovodja zasledovati le sled svojega letala. Že ure dolgo, odkar se je oglasilo njegovog letala, ni slišal drugega ko hrčkanje, piskanje in brzojavljenje, ki se ni tikalo njega, a ki ga je moral vendarle poslušati.

Tako naporno in dolgočasno je bilo vse to! Četovodja si je podprl glavo z rokami in si dejal: »Sediš tu ure in ure, več mesecev tako, ne da bi utegnil kaj drugega storiti, ko da sprejemaš vedno enake skupine črk in jih razvozlaš.« Zdaj je postalo pokanje v slušalkah posebno močno, medtem pa je njegovo vajeno

uho mahoma razločilo izmed tudečih in hrumečih orgij glasov, znak klicanja na pomoč »njegovog letala: »pika — črta — črta« — toraj ga je le izsledil! Četovodja se je naporno boril za motnjami sovražnika. Z levico je vrtel gumb na aparatu, z desnico si je zapisoval črke, ki jih je s težavo izločil iz vse te mešanice. Kar kri mu je udarila v glavo, ko je razvozlal besedilo:

»ZADETEK PROTILETALSKEGA TOPA! PILOT LETALA MRTEVI! KJE SEM?»

Četovodja je utegnil le slutiti žaloigro, ki se je razvijala na stotine kilometrov daleč v sovražni noči. Nič ni še vedel, da je v tem hipu letalski strelec letala »Ju 88«, ki je bilo brez vodnika, svojega mrtvega tovariša dvignil s sedeža in je začel sam pilotirati, ko je trdno sklenil, da mora tovariša in letalo pripeljati domov.

Naš četovodja ne utegne razmišljati o razburljivem dogodku, vendar si je koj svest velike odgovornosti, ki mu jo je naložil klic na pomoč. »Zdaj zavisi le od tebe, ali bodo ti trije z zadetim Ju 88 prišli srečno domov! Držati moraš zvezo z njimi! Ne smeš se brigati za vse te zračne peklenščke, ki te hočejo premotiti in zmešati!«

Z desnico je že na Morseejem aparatu: »Počakajte!« je zaklical daljnemu letalu. Hkrati je oddal besedilo častniku, ki je brž vzpostavil zvezo z letalsko varnostno službo.

Ob petih, to je tri minute po klicu na pomoč, je četovodja že vrzel rešilno vrv v ozračje: »Zdaj ste v načrtnem kvadratu xy.«

Ali bo ta vrv, ta vrv dosegla te tri, ki se zdajle borijo za svoje življenje? S skrajno napetostjo prisluškuje četovodja, da bi iziral iz vesoljnega valovanja glasov, ki bolešno udarjajo na njegovo uho, tiste tanke pike in črte, ki so odločilnega pomena za življenje. Tuleče se zažene vmes sovražnik, ki ga spremlja pljuskanje zračnih motenj. »Le zdaj, še zdaj moram strpeti,« si pravi četovodja in stisne zobe skupaj.

»Razumel. Kje lahko pristanem?« so povedale skupine črk, ki jih je četovodja s svinčnikom ujel v zapisnik. Oddahnil se je. »Hvala Bogu, oprijeli so se rešilne vrvi!«

Spet je obvestil častnika in je sporočil v ozračje: »Pristanite na letališču!« je svetoval letalu, še mu je dodal označbo kraja, mu pokazal vreme in višino oblakov. Tako lahko mu je bilo to sporočanje in še nikoli ni bil tako zadovoljen s tem, da je v minuti lahko napovedal 130 zlogov.

Medtem je osrednje vodstvo letalske varovalne službe naznanilo kraj tega letala in pa letališče, kjer bo pristalo. Najhuje pa še čaka letalo, z mrličem na krovu: ali se bo strelec posrečilo pristati, ko tega ni vajen?

Vodstvo letalske varnostne službe skoraj po očetovsko svetuje in opominja junaškega letalskega strelica.

Ob šestih in deset minut je prišlo poslednje obvestilo: »Pristajam proti letališču xy.«

Čez pet minut nato je letalo srečno pristalo. Letalskemu strelcu se je polet njegovega življenja posrečil.

Ko je četovodja V. zapisal poslednje obvestilo v svoj zapisnik, je vzel slušalki z glave in se oboječ prijel za bolečo glavo. V njej mu je še dalje bučalo in žvižgalo, bili so odmevi nočne službe. Vendar je bil skoraj srečen ob misli, da je storil svojo dolžnost in je rešil dvoje življenj in letalo.

(Piše vojni poročevalec v listu »Der Neue Tag«.)

Dva primera jopic; prva je prešita kot odeja, druga ima prišit mufl. Obe sta primerani za delo v hladnih sobah.

Opazujmo sovražnika v šhrambi!

V šhrambi imamo med živili sovražnike, ki se nič ne zmenimo zanje, pa nam vendar veliko škodujejo. Če pa, na primer, vzameš v roko kak zavoj z moko, polento, zdrobom itd., opaziš posamezne kepice in tu biva žitni molj, ki ograja tudi testenine vseh vrst in riž, ovsene kosmiče itd., zlasti tam, kjer so živila v vlažnem prostoru, ali kamor pride pre malo zraka. — Breznožna, bela ličinka škodljivca izdolbe zrnca ali jedra in jih tako uniči. Ličinke bivajo v vogalih in režah in se prikažejo, čim so zmožne življenja.

Iz ličinke se razvije hrošč, ki prav tako uničuje živila. Če najdeš med živili značilne kepice, tedaj imaš te sovražnike že v šhrambi, in nujno potrebno je, da jih koj začneš uničevati in sicer takole:

Zavoje, škatle in druge posode, kjer imaš spravljena omenjena živila, postaviš drugo za drugo na veliko mizo in jih izprazniš nanjo. Nato skrbno preiščeš živila, pomečeš kepice na stran in jih sežeš. Potem jemlješ v roke dotična živila in jih z višine 50—60 cm spuštaš večkrat na mizo. Na ta preprosti način prezračiš in presušiš živila. Potem jih pušči razprostrte za nekaj ur na mizi, da se popolnoma preušijo. Nato jih lahko spraviš v izčiščene posode nazaj. Dalje pa moraš z vročim lugom obrabiti vse police, omarice, zaboje in omare. Ko se posušijo, pa deniš preiščena in posušena živila spet na svoje mesto. Sovražniki ti uničujejo tudi lešnike, orehe itd., zato dobro pregledaj tudi tako zalogo.

Ker se druga generacija teh škodljivcev prikaže že v jeseni in pozni jeseni, je umestno, da takoj pregledaš vse, kar imaš v šhrambi!

Te grde deževne kaplje

Zaradi deževnih kapelj nastanejo na ponošenem, torej prašnem blagu maroge z vidnimi robovi, ki jih opazimo, ko je blago suho. A če obdrgneš ves madaž z vročo salmijakovo vodo — seveda je treba tisto oblačilo prej izprašiti — pa madaž povsem izgine. Zlasti nekateri blagovi iz umetne svile so za vodene kaplje jako občutljivi. V tem primeru pomaga le to, da daš vse oblačilo v mrzlo vodo, ki naj se potem previdno, enakomerno suši. Prav tako storiš z nogavicami.

Ce padejo vodne kaplje na žamet, pa ni lahko odstraniti sledov. A če obdrgneš žamet na narobni strani z mokro krpo in ga potem razpneš po vročem likalniku, prodre vroča, vlažna para skozi tkivo in spet dvigne žamet. Nikoli pa žameta ne smeš likati.

Za deževne kaplje so pa zlasti občutljivi klobuki. A te lise je moč prav lahko odstraniti. Vzameš platneno krpo in jo zmoliš in zmekaš v kepo in držiš nad vročim štedilnikom ali na razbeljenem likalniku, tako da se zažene iz krne kaditi. Potem obdrgneš ves klobuk, kakor ležijo dlake, s to vročo platneno krpo. Čez čas izginejo madaži. A to ravnanje vsebuje še nekaj dobrega: klobuki ostanejo nato sploh nesprejemljivi za vodne kaplje.

Z dežnikom je treba tudi previdno ravnati. Mokri dežnik moraš prav močno stresti in nato

FANTEK V NEBESIH

TEKST IN SLIKANICE: DAGMAR KACER

PO CERKVICAH PA SO MOLILI LJUDJE. VSE ZALOSTI SO JIM ODPADLE OD SRCA. NA MAHU V JASLICAH PA JE LEZALO BOZJE DETE IN JIH BLAGOSLAVLJALO.

ANGELČEK JE LETEL K DOMACI HISI. TIHO JE SEDEL NA OKNO, DA VIDI LJUBLJENO MAMICO, KI NEPRENEHOMA ZALUJE ZA NJIM.

Ali že imate jaslice? Božični dnevi so že tu!

Vojne poltice. Figova potica. Čisto navadno testo iz enotne moke napravim takole: Najprej postavim kvas iz 2—3 dkg kvasa, žličice sladkorja in 4 žlice tople vode. Kvašček pokrijem in pustim, da vzide. V skledi imam pripravljeno moko in sicer ¾ kg. Na moko zlijem dober četr litra tople osoljene vode, v kateri sem raztopila žlico surovega masla. Vse skupaj dobro zmešam in stepam toliko časa, da se testo loči od skled in od žlice. Stepeno testo postavim pokrito na toplem prostoru in pustim, da vzide. Shajano testo pretresem na dobro posut prtič in zvaljam za mezinec na debelo. Razvaljano testo zabelim z dvema žlicama raztopljenega surovega ali kuhane masla ali s kako drugo masčobo. En četr kg fig razrežem na prav majhne kocke in jih potresemo po testu. Nato posujem po površini žlico sladkorne sipe, lupinice pol limone, malo cimeta in pest drobtin. Testo zvijem tesno skupaj in vložim v dobro pomazano kozico. Kozico pokrijem, denem na toplem prostoru, da vzide. Vzhajano potico denem v vročo pečico in pečem dobro uro. Pečeno potico vzamem iz pečice, pokrijem in pustim, da se v kuhinji shladi.

razpetega posušiti. Vendar naj bo le napol razpet, da se blago preveč ne razpotegne. Tako se dežnik najdelj ohrani.

Prav tako izgubijo usnjate torbice svoj dobri videz, če se zmoli. Če hočemo, da se bodo spet svetile, tedaj jih namažimo z brezbarvno mažo za čevlje in jih dobro obdrgnimo. Potem ne bo voda nikoli več prodrila v usnje.

Ce se ti krzno zmoli v dežju ali snegu, ga ne smeš pri peči sušiti, ampak ga dobro iztepi in ga daj na zrak, da se povsem posuši.

Križanka št. 66

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20				21				22			23				24			
25	26			27			28			29				30			31	
32		33		34			35	36	37				38			39		
40	41			42					43		44			45			46	
47			48		49			50						51				
52						53						54					55	
56			57						58			59			60			

Vodoravno: 1. roman Stanka Kocpra, 10. prebivalec Amerike, 20. plevel, 21. svetopi-semska oseba, 22. glavni števniki, 23. kraj pri Kamniku, 24. Kosovelova pesem, 25. kraj na Stajerskem, 27. narečna beseda za: poravnano je, 28. ženski glas, 29. moško krstno ime, 30. podzemski hodnik, 31. kraj pri Ljubljani, 32. reka v Sibiriji, 33. starodavno mesto v Mezo-potamiji, 34. rana, 36. rabljenje, 39. kmečko orodje, 40. pristanišče v severni Afriki, 42. raz-kužilna tekočina, 43. južno sadje, 45. hlevski hlapec, 47. irska uporniška organizacija, 48. znana tovarna oblek, 50. egiptovsko božanstvo, 51. mesto v Grčiji, 52. samostanska sobica, 53. žensko ime, 54. vrednost, 55. prijatelj tujega blaga, 56. finski pisatelj, 57. mesto v Albaniji, 58. mesto v Turčiji, 59. mesto v severni Italiji, 60. Sardenkova pesniška zbirka.

Navpično: 1. golobja samica, 2. del stroja, 3. žolska potrebsčina, 4. ponavljalni glagol, 5. rastlinska korenika, 6. otočje v Atlantskem oce-anu, 7. maščilna priprava, 8. svetopi-semska oseba, 9. staničina (tujka), 10. pripadnik izumr-lega naroda, 11. glinasta posoda, 12. državna blagajna (tujka), 13. del oblačila, 14. vrba, 15.

puščavski sprevod, 16. nigerijsko ljudstvo, 17. začetek leta, 18. starogrška boginja prepira, 19. izdelek iz tobaka, 26. pritok Save, 33. Stritarjev roman, 37. oklice, 38. mesto v Švici, 39. del hrvaškega okraja, 41. sadež, 44. višavje v Aziji, 46. država v Zadnji Indiji, 49. vodno gibanje.

Rešitev križanke št. 65

Vodoravno: 1. pahljača, 9. Numa, 13. Baku, 17. lok, 20. arijance, 21. Alah, 22. opatica, 23. Kaš, 24. Uri, 25. Takovo, 26. kača, 27. ken, 28. Arabela, 29. pometeč, 32. Imeno, 34. Panonija, 37. Vega, 38. Teheran, 39. UTET, 40. Inama, 41. kimono, 45. Tuka, 46. Rigi, 48. novela, 51. nago-vor, 52. ud, 53. ananas, 54. Atos, 55. Arosa, 56. dama.

Navpično: 1. Paka, 2. Ararat, 3. hiša, 4. Ljubotin, 5. Jarenina, 6. anilin, 7. četa, 8. Aca, 9. nakoval, 10. ulomek, 11. Mav, 12. Aho, 13. Boka, 14. Apače, 15. Kač, 16. uta, 7. liker, 18. ocena, 19. kanonada, 20. pamet, 30. Egina, 31. tamar, 32. lhova, 33. Metod, 34. pura, 35. nega, 36. Java, 38. Togo, 42. nos, 44. ura, 45. Kum, 47. In, 49. os, 50. as.

Smučina proti Toškemu čelu.

Novih močij je dobil, ko je zagledal smučinca, ki je vodila navzdol. Prežal je v smuku in se odganjal, da bi pridobil kakšno sekundo. Na poti navkreber se je najbrž preveč zamudil. V jarku je zagledal Krakovčana s številko 1, ki se je pobiral in mu kazal zlomljeno palico. Svignil je mimo, hitrost se mu je zdela osvežljiva. Še si stari Matevž, še!

Nekje v dolini je bila ura enajst. Matevž se je zavedal, da je opravil že dobro polovico proge. V dolini so stali grube ljudi in motrile tekmovalce. Nekateri so zbijali šale, otroci pa so podžigali fante s številkami ter občudovali vsakega posebej.

»Matevž stisni, Gorjanci se dobro držijo!« mu je udarilo na uho. Ni se ozri, pač pa je strmel v progno in videl je ozek tir ter tu pa tam rdečo zastavico. Sonce je stalo že visoko, sneg ni več hrustal. Ivje se je potuhnilo, smučiči so se bolj vlekle ko drsle. Fant je dobro vedel, da gre za res in je bil pripravljen iztisniti poslednje moči iz sebe.

Proga zavije iz soteske proti Toškemu čelu. »Matevž, enakomerno naprejte!« mu pravi pamet, »pohiti, pohiti!« mu govori srce. Matevž posluša srce in hiti. Požene se v strmino, ki požira poslednje moči. Smučiči so spet težke, noge drvene, v prsih čuti kislinu, ki razjeda. Tudi pleča postajajo okorna, glava mu niha navzdol, usta so odprta in love sapo. Par korakov pred njim se preplasi zajec; Matevž se niti ne ozre za njim. Spet je vse mirno, le smučiči šumijo ena-

komerno in vitka debela rišejo tu pa tam svojo senco v snegu.

Pa saj sneg ni več bel. Neka čudna koprena je legla na Matevževe oči, vsa okolica postaja nekam siva. Vse, kar čuti, je bolečina v prsih in komaj slišni glas v srcu, ki mu še veleva hiteti. V dolini mu je bilo še vroče, da si je želel sence, sedaj pa čuti, da ga sprele-tava mraz. Kakor omotičen zastavlja korak, zdaj pa zdaj mu zdrči nazaj in klene na kolena, glava mu postaja težka. Vse lepe misli so ga zapustile, na nič več ne misli.

Nekje pred seboj zagleda v mračnem gozdu brata Cirila. Težke hlode ima na saneh, slog je tako visok, da ga konji ne zmorejo. Konji hropejo in prihajo, Ciril pa se napejina in poriva.

Matevž stresse s trudno glavo. Notranji glas mu spet veleva: hiti Matevž, hiti, zadnje minute tečejo! Je pa še toliko pri sebi, da se zave nenadno prikazni ali karkoli je že bilo. Že je ob progji, ki vodi navzdol. V dolini stoji gruča ljudi, ki kričijo ter poskajo, fant pa jih ne sliši. Tam nekje je tudi Minca, ki je že vso hripava.

»Tu doli, Matevž, ne naprejte!« ga opominja znanec, ki mu hoče dobro.

Z Matevžem je slabo. Kako drugače kot slabo, ko je pri jasnem dnevu skoraj zgrešil progol! Toda ljudje, siti in spoštiti, ki stoji ob progji, tega ne razumejo. Matevž nese v smuku proti cesiti. Tam stoji tudi Majda, ki mu kliče in maha. Fant je ne vidi in tudi ne sliši; samo drvi po strmini in veler se podi za njim.

Ko postaja proga položnejša, se po-

skuša odganjati s palicami. Nenadno zagleda spet Cirila, ki drvi s konji, za njim pa težke sani. Tempo je peklenški, Ciril kriči na konje in jih kroti. Riža je tako ozka, da je komaj prostora za tovor. Nenadno zarjovejo konji in tovor se zvrne na Cirila. Matevž hiti, da bi mu pomagal, noge pa so težke...

»Smuk!... Smukte kriči nekdo od zada.

Matevž se zdrzne, mimo njega pa živigne plavalasi fant s kmetov. Na hrbtu nosi številko 24. Igra je izgubljena. Ni bil to Janez, nekdo drugi je bil. Matevž, kakršen je bil, je to le videl in ugotovil.

Dolina se koplje v morju svetlobe. Dva smučarja se bližata cilju: prvi drvi drugi se vleče za njim. Komaj se poleže vihar navdušenja, je tudi Matevž na mestu, kjer je startal. Tudi njemu poskajo, vendar ne tako goreče. Gledalci nekaj mrmrajo.

Kdo je bil fant, ki jo je zagodel po svoje? Ah, Gorjanec je to. Minca skače in kriči z rokami, krog nje se zbira gruča veselih ljudi. Dekle, ki hodi z vrčem čaja, ponudi tudi Matevžu. Ta pije in molj spet prazno čašo. Njegove oči so še vedno brez ognja, njegova drža je še sključena, kakor da bi še vedno rinil v breg.

Izgubil je igro. Ozira se okrog, da bi zagledal fanta, ki je bil hitrejši.

»Kdo? France Šmolej, oni plavalas izpod Rožce?« Da, oni. Matevž mu stisne roko. In kdo je bil še hitrejši od njega? — Janez! Tam stoji ognjen v ožjo in z robcem preko čela. Tudi njemu čestita.

TOMAŽ POKLUKAR:

Posijalo je sonce in ivje je dobilo svetlo srebrno barvo. Grela ga je v pleča, v sneg pa je risalo senco tekača s palicami. Čutil je, da je sklonjen in videl se je, kako vsoja s palicami. To ga je razvedrilo. Proga se mu je zdela lahka: zdaj vodi navzdol, zdaj po ravnem, zdaj navkreber, da komaj čutiš, da se vzpenjaš. Do Brezij je prehitel še nekaj tekmovalcev. Tam je zavila smučina proti severu. Ah, da bi kje zagledal Janeza; tega mestnega gospodiča bi res rad nesel, toda o Janezu ne duha ne sluha.

Na pobožju Ključa je začutil prve napore. Dolgo, dolgo se je proga vzpenjala. Matevž se je krepko opiral ob palice, kdaj pa kdaj pa mu je vendar zdrčalo nazaj. To ga je jezilo in mu vidno požiralo moči. Dohitel je fanta, o katerem so pravili, da nosi pred vsako tekmo svečko v kapelico. Ti ubogi fant, danes si gotovo pozabil na svojo navado. Slabo je mazal, na smučeh se mu je delal led. Revez, ti ne boš prišel daleč!

In jaz? Jaz moram! Kaj bi neki dejal oče, če bi zvečer poslušal radio in zvedel, da sem mu napravil sramoto. Ah, oče ne ve, da je na progji čez 30 fantov, ki znajo toliko kot jaz ali pa še več.

Vzpona ni bilo ne konca ne kraja, maža pa je slabo prijemala. Matevž je bil že ves preznojen, mišice v bedrih so postajale toge. Zdela se mu je, da je ubogo živinče, ki vleče težak tovor na goro. Za vse je proga enaka in vsi se bodo tu gori znojili, se je tolažil.

Tudi Janezu ni šlo lahko; 30 km je dolga proga in je lahka samo, če imaš štiri ure časa. Večkrat se je oziral v daljino, ne bi li zagledal svojega tekmo- meca; ker ga ni bilo, je hitel tem bolj vneto. Le ti vražji sodniki, lahko bi izpeljali progno nekje nižje, kjer bi teklo kot olje.

Ko je Matevž zagledal cerkev na Šmarjni gori, mu je odleglo. Spomnil se je veselih izletov, ko je hodil s študenti v zvonik in gostilno tam zgoraj. Da, takrat je nosil samo okovanje in viskali so v kipenju odvišne moči. Sedaj pa so noge tako težke... Začelo ga je boleli v plečih, v grlu pa je čutil nepopisno žejo. Sneg ob smučini se mu je režal, z nosa so padale vroče kapljice znoja. Zdaj pa zdaj je pritisnil s palcem v nosnico ter se useknil; roba tekmovalci ne nosijo seboj, ker nimajo časa, da bi ga uporabljali.

Mednarodni nogomet 1942

Med najbolj podjetnimi sta bili reprezentanci Nemčije in Hrvaške

V vseh časih gledajo ljudje radi igre — in tudi v vojnih časih. Nekdaj so polnili galerije v kolosejih in gledali vročekrvne borbe, danes zahajajo v stadione in gledajo igro 20. stoletja — nogomet. Kljub raznim prometnim težavam je bilo tudi letos precej mednarodnih nogometnih tekem. Poročevalec lista »Donauzeitung« je sestavil obračun mednarodnega nogometa za leto 1942., po katerem posnemamo naslednje vrstice:

L. 1942. je bilo v vsem 26 mednarodnih nogometnih srečanj. Največ — in sicer 10 — jih je odigrala nemška državna reprezentanca, in to je posebno značilno. Na drugem mestu so Hrvaški z osmimi nastopi, potem sledijo Švicarji s šestimi tekmami, pa Svedsi, Slovaki in Madžari s 4. Kakor vidimo iz naslednje razpredelnice, je nastopalo v mednarodni nogometni areni v vsem 13 narodov.

Podatki razpredelnice povedo po vrstnem redu naslednje: država, število nastopov, zmag, izgubljenih in neodločenih iger, razmerje golov in točke.

Bolgarska	2	—	2	—	0:9	0:4
Danska	2	—	2	—	1:5	0:4
Nemčija	10	7	2	1	36:15	15:5
Francija	2	—	2	—	0:6	0:4
Italija	3	3	—	—	11:0	6:0
Hrvatska	8	3	3	2	18:16	8:8
Portugalska	1	1	—	—	3:0	2:0
Romunija	3	—	2	1	2:10	1:5
Svedska	4	3	1	—	9:6	6:2
Švica	6	3	3	—	10:15	6:6
Slovaška	4	1	3	—	5:15	2:6
Španija	3	1	1	1	5:5	3:3
Madžarska	4	1	2	1	7:9	3:5

Pregled nudi nazorno sliko o nogometni zmogljivosti posameznih držav. Čeprav je bil nogometni promet za nekatere države, kakor za Portugalsko, Dansko in Italijo številčno šibkejši in čeprav niso imele nekatere tako močnih nasprotnikov kakor Nemčija, Hrvatska, Svedska in Švica, vendar lahko presojamo celoto po izidih, razvidnih z gornje razpredelnice.

Najbolj podjetna je bila Herbergerjeva enajstovrstna, ki je nastopila desetkrat in ki je uspela tudi proti močnim nogometnim predstavništvom Švice in Madžarske, nasproti Špancem pa je dosegla neodločen izid. Nemci so izgubili samo dvoje iger: proti Švicarjem in proti Svedom. Obe državi sledita tesno za njimi, če ne upoštevamo Italije, ki je zmagala proti Španiji in proti mladinskima moštvoma Madžarske in Hrvatske. (Italija je odigrala tri mednarodne tekme in dosegla tri zmagel.) Če so premagali Svedsi Nemce v Berlinu s 5:2, je treba upoštevati, da so Švicarji premagali Svede in da so isti Švicarji podlegli pred Nemci pri povratni tekmi. Madžari so se zlasti izkazali ko so odpravili Švicarje s 3:0 in dokazali, da spadajo med najboljše evropske razred.

Med severnimi narodi vodijo Svedsi. Danci so obakrat izgubili, ko so se kosali s Svedsi. V jugovzhodnem področju so se odtrgali Hrvaški, ki vodijo z lepim naskokom. Hrvaški so bili zelo podjetni, saj so odigrali 8 mednarodnih tekem in so želi lepe uspehe. Bolgare so odpravili s 6:0, Slovake z 2:1 in 6:1, z Romuni pa so igrali neodločeno 2:2. O Slovaki je vredno omeniti, da so premagali Romune z 1:0.

Naročite »Slov. koledar«!

Sport v kratkem

V državnem nogometnem prvenstvu bodo danes naslednja srečanja: Liguria:Triestina v Genovi, Atalanta:Torino v Bergamu, Lazio:Venezia v Rimu, Bologna:Milano v Bologni, Bari:Vicenza v Bariju, Ambrosiana:Fiorentina v Milanu, Livorno:Roma v Livornu, Juventus:Genova v Torinu.

Padlihi smučarjevo so se spomnili na občenem zboru Italijanske smučarske zveze. Pri tej priložnosti je poudaril generalni tajnik narodne smučarske zveze Gircomini, da je bilo doslej sedem članov organizacije odlikovanih z najvišjim italijanskim vojnim odlikovanjem — zlato kolatino za

hrabrost. Generalni tajnik se je spomnil tudi zveznega trenerja italijanskih smučarjev Finca Vauno Saaresa.

Slovaki so dobro pripravljene. V soboto bodo igrali Slovaki mednarodno tekmo v bokeju na ledu proti nemški reprezentanci. O slovaškem moštvu poročajo, da je izvrstno pripravljeno. Nedavno so premagali HG Malacki s 7:0. Meddržavno tekmo z Nemci bodo igrali v Bratislavi.

O Karlu Wazulesu, nemškem prvaku v hitrem drsanju čitamo, da je bil ranjen na vzhodnem bojišču. Ker ne bo mogel več tekmovali, se je posvetil trener-skemu poklicu. Za letošnjo sezono so ga povabili v Budimpešto, kjer bo uril madžarske tekmovalce v hitrem drsanju.

Umrla sta ljubljena sestra in svak

Jože in Tončka Lužar roj. Toman

Dan pogreba bomo javili pozneje. — Sveta maša zadušnica bo dne 22. decembra 1942, ob 7. uri zjutraj v župni cerkvi sv. Cirila in Metoda (za Režigradom).

Ljubljana, Gabrijela, Kamna gorica, dne 20. decembra 1942.

Tone Toman, Jožica Simončič roj. Toman, brat in sestra
ter ostalo sorodstvo.

SCAMPOLO - POSTRZEK

predstava v praznikih v kino „KODELJEVO“

Najvišje cene na ljubljanskem trgu

Po dogovoru z zastopnicami in zastopniki konsumentov, pridelovalcev in prodajalcev je mestni tržni urad Visokemu komisariatu spet predložil najvišje cene za tržno blago v Ljubljani ter jih je ta odobril. Z odlokom VIII-2 št. 4192-29 Vis. komisariata za Ljubljansko pokrajino veljajo za Ljubljano določene najvišje cene od ponedeljka 21. decembra 1942-XXI zjutraj dalje do objave novega cenika.

Najvišje cene, ki je po njih dovoljeno v Ljubljani prodajati v ceniku navedeno blago in ga plačevati, so naslednje:

Zelnate glave pod 10 kg 1.50 L; zelnate glave nad 10 kg 1 L; rdeče zelje 2 L; kisel zelje 4 L; ohrovt 2 L; repa na drobno 1 L; repa na debelo 0.75 L; kislja repa 2.50 L; endivija I. vrste, lepo rumena, 5 L; endivija II. vrste 4 L; motovilec 10 L; radič 4 L; gojeni radič 8 L; špinača 5 L; rdeča pesa 3 L; rdeče korenje brez zelenja 3 L; rumeno korenje 1.50 L; peteršilj 4 L; zelena 4 L; rumena koleraba 1.50 L; kolerabice 4 L; črna redkev 1.50 L; čebula 2 L; šalota 4 L; česen 8 L; osnaženi hren 4 L; jabolka I. vrste, namizna, izbrana 5 L; jabolka II. vrste 4 L; kilogram suhega lipovega cvetja 18; jajca 2 L kilogram.

Kjer ni posebej naveden liter, veljajo cene za kilogram. Opozarjamo pa, da vse te cene veljajo samo za blago, pridelano v Ljubljanski pokrajini, ker je za blago, iz drugih pokrajin uvoženo v veljavni cenik za zelenjavo in sadje št. 22 na rumenem papirju. Posebno pa opozarjamo prodajalce in prodajalce, da mora biti po teh cenah naprodaj vse blago zdravo, otrebljeno in v takem stanju, kakor je opisano v ceniku. Vsa povrtnina mora biti osnažena in oprana, vendar pa ne več mokra, pač pa sveža. Vse te najvišje dopustne cene in tudi vse nižje cene morajo biti vidno označene pri vsem v ceniku navedenemu blagu ne samo na Vodnikovem in Pogačarjevem, temveč tudi na živilskih trgih v Mostah, na Viču, na Sv. Jakoba trgu in v Šiški, enako pa sploh pri vseh prodajalcih in prodajalcih po vsej mestni občini ljubljanski.

Kaj je Super čaj?

Te dni se je pojavil v vseh boljših trgovinah in kavarnah čaj z imenom SUPER (nad čaj), ki ima vsa svojstva kolonialnih čajev in katere po okusu, aromi in barvi celo prekasa. Super čaj je plod resnega in znanstvenega raziskovanja ter se je pri predelavi prvih poslužilo sličnih postopkov kot se jih uporablja pri drugih kolonialnih čajih (ruski etc.). Pri tem pa se je zlasti pazilo na to, da se ne uničijo hranljivi vitamini ter, da se izločijo vse tvarine, ki bi kakor koli lahko neugodno delovale tudi na najboljčimovne osebe. Radl teh izrednih lastnosti je Super čaj ob enem hranljiv oz. dietetični čaj. Na podlagi analiz je bil postopek priljubljen patentnemu uradu za mednarodno zaščito v Bernu, kjer je vzbudil na polju hranil pravo senzacijo. Super čaj je v prometu v različnih velikostih, poskusne vrečke ki bodo na samo kratek čas v prometu stanejo samo L 185 ter jih dobite pri Vašem trgovcu.

Dr. E. Godina.

Skrivnost skrivljene sveče

Roman

Nato je, govoreč sam s seboj, odhitel po hodniku in pozdravil Fisherja.

»Vrag vzemi vse Grke!« je rekel prijazno in Fisher ni mogel drugega, kot da se je nasmehnil in obenem zmajal z glavo. Smeh njegove je bil pristen, graja pa je bila potrebna zaradi gospoda, ki ga je plačeval.

Tujec je z desno roko potrkal sluga na prsi.

»Ne zaupajte Grku,« je rekel, »dajte si vedno vnaprej izplačati svoj denar. Razumete?«

»Da, gospod,« je odvrnil Fisher, »a mislim, da ste opazili, kako je gospod Kara glede denarja vedno velikodušen.«

»Ne zaupajte mu, revež, ne zaupajte mu,« je nadaljeval tujec, »vi...«

Tedaj se je zaslišal iz Karove spalnice lahek ropot.

»Kaj je?« je vprašal obiskovalec nekoliko prestrašen.

»Gospod Kara je spustil jekleni zapah, kar pomeni,« je z nasmeškom povedal Fisher, »da ga ne smem več motiti do,« pogledal je na uro, »na vsak način vsaj do enajste.«

»Strahopeten je,« je pripomnil mož ostro, »zverinsko strahopeten!«

In je odšel po stopnicah, trdo stopajoč, kakor bi preskušal težo slehernega koraka, potem odprl glavna vrata, ne da bi čakal pomoči, jih zaloputnil za seboj in izginil v noč.

GALANTERIJA
IGRAČE

IVAN SAMEC

LJUBLJANA

Damsko, možko in otroško perilo!

PO VAŠI ŽELJI VAM IZDELA

KNJIGOVEZNIKA LJUDSKE TISKARNE

V LJUBLJANI
KOPITARJEVA 6/II

CENE SO SKRAJNO NIZKE! POSLUŽITE SE JIH!

Po dolgi in mučni bolezni nas je za vedno zapustil naš ljubljani soprog, skrbni in dobri oče ter stric, gospod

Florenini Ludovik

višji poštni kontrolor v pokoju

dne 18. decembra v 73. letu starosti. — Pogreb draga pokojnika bo v nedeljo, dne 20. decembra 1942, ob 4. uri popoldne z Žal, kapele sv. Frančiška, na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 18. decembra 1942.

Globoko žalujoči: Marija, soproga; Amanda, hči; Ludovik, sin — ter ostalo sorodstvo.

Zahvala

Vsem, ki ste nas tolažili v neizmerni bolesti ob nedomestljivi izgubi našega ljubljenega

Francita

ga obsuli s cvetjem in spremili na njegovi poslednji poti

najiskrenejši Bog plačaj!

V Ljubljani, dne 19. decembra 1942.

Žalujoči Buh-ovi

C. E. I. S. A.

Compagnia
Esportazione Importazione Sementi Agricole
Družba za izvoz in uvoz poljedelskih semen

Organismo economico della Confederazione Fascista dei Commercialisti per il commercio col-pestero delle sementi e bulbi da destinarsi alla semina agricola. Vi fanno parte come soci tutte le Ditte Italiane operanti nel ramo all'importazione ed all'esportazione. Per informazioni scrivere:

Gospodarski organ Fašistične korporacije trgovcev za trgovino z inozemstvom s semeni in gomolji, namenjenimi za setev v poljedelstvu. Člani so vse italijanske firme, ki se bavijo z uvozom in izvozom. Po pojasnila pišite na:

C. E. I. S. A. - Via Alfabella II - BOLOGNA

Obvestilo

MIRKO BOGATAJ nasl. MARIJA BERNIK
Stari trg štev. 14

sporočam cenjenemu občinstvu, da sem prevzel trgovino klobukov katero bom vodila kakor prejšnji lastnik. Na zažogi imam vsakovrstne moške klobuke, ter sprejemam tudi popravila

Fisher je z rokami v žepu pogledal za njim in zmajal z glavo.

»Je pač čudak!« je rekel in se vrnil ter spet pogledal na uro.

Manjkalo je pet minut do desete.

XIII.

»Če izvolite, gospod, gospod Lexman bi vas gotovo rad videl,« je rekel T. Ks. »Zelo prijazni ste, da se zanimate za to zadevo.«

Policijski načelnik je nekaj zamrmral, kakor češ, plačan sem, da se zanimam za vse, in odšel s Tom. Ksom. po navidezno neskončnem hodniku Scotland Yarda.

»Glede pomilostitve ne boste imeli nikakih sitnosti,« je povedal. »Nocoj sem večerjal s starim Bartholomewom in bo on poskrbel, da bo jutri zjutraj vse urejeno.«

»Potemtakem ni potrebno, da bi obdržali Lexmana v priporu?« je vprašal T. Ks.

Načelnik je odmajal z glavo.

»Ne, ni treba,« je odgovoril.

Premolk, potem pa:

»Ali je mogoče Bartholomew kaj omenil Belindo Mary?«

Sivolasi načelnik ga je začudeno pogledal.

»Kak hudič pa je Belinda Mary?« ga je vprašal.

T. Ks. je zardel.

»Belinda Mary,« je pohitel, »je Bartolomewova hči.«

»Za Boga,« je odvrnil načelnik, »zdaj, ko ste me spomnili, vem. Seveda je govoril, da. Še vedno je v Franciji.«

»O, res?« se je nedolžno začudil T. Ks. in v dnu srca želel, da bi bilo tako. Prišla sta v

Mansusovo sobo, kjer je ta občudovanja vredni mož čakal.

Vsakokrat ko se sestanejo policisti, je razgovor seveda »stanovski«: tako so vsi trije nekaj minut zelo živahno razpravljali, ne da bi bili enakega mnenja, zlasti T. Ks. ne, o nekih sleparijah v Midlandu, kar pa nima zveze z našo zgodbo.

»Vaš prijatelj je pa zakasnel,« je po tem razgovoru pripomnil načelnik.

»Zdaj gre!« je vzkliknil T. Ks. in se dvignil. Zaslišal je znane mu korake po tlakovanem hodniku in odhitel iz sobe, da stopi prihajajočemu naproti.

Stisnil je roko resnemu možu in bil prvi trenutek preveč ginjen, da bi mogel govoriti.

»Dragi, dragi,« je končno spregovoril, »ne morete si misliti, kako sem vesel, da vas spet vidim!«

John Lexman ni takoj odgovoril.

»Zal mi je, T. Ks.,« je nato mirno rekel, »ako vas zapletem v to zadevo.«

»Malenkost,« je odgovoril pristav. »Vstopite, načelnik je notri.«

Prijel je Johna za roko in vstopil z njim v nadzornikovo sobo.

John Lexman se je nekoliko spremenil. Postal je za spoznanje negotov v svojem običajno mirnem nastopu, česar pa ni bilo mogoče takoj zlahka opaziti. V obraz se je postaral, izraz raztegnjenih ust je bil bolj trd in oči so bile vdrtle. Bil je v večerni obleki in po T. Ksovem mnenju pravi, pristni angleški gentleman, da bi bil vsak sluga, ki bi bil v njegovi službi, nanj ponosen.

Ko ga je T. Ks. pazljivo motril, ni opazil nikake večje spremembe razen brazgotine na gladko obrtem licu, katera je morala ostati od neke stare rane, ki pa je bila očitvidno le pri vrhu.

»Opravičiti se moram, da sem tako opravljen,« je opomnil John, slekel plašč in ga položil na naslonjalo pri stolici, »dolgočasil sem se ta večer tako, da sem hotel kaj napraviti in zabiti čas, pa sem se oblekel za gledališče in se dolgočasil bolj ko kdaj koli.«

T. Ks. je ugotovil, da se ni smehljaj in da je govoril počasi in premišljeno, kakor bi tehtal sleherno besedo.

»Zdaj,« je nadaljeval, »sem prišel, da se vam izročim.«

»Upam, da niste šli in obiskali Kara,« je rekel T. Ks.

»Nikake želje nimam, da bi ga videl,« mu je kratko odgovoril.

»V redu, gospod Lexman,« mu je segel v besedo načelnik, »upam, da zaradi svojega pobege ne boste imeli nikakih težav. Kaj pa pravijo, da ste odleteli z aeroplanom.«

Lexman je pritrtil.

»In vam je kdo pomagal?«

Lexman je spet pritrtil.

»Prosil bi vas, sir George, da bi mi opogostili, ker ne bi rad nekaj časa govoril o tej zadevi,« je nato rekel. »Zgoditi se mora še marsikaj, preden bi mogel dati poročilo o svojem pobežu.«

Sir George je pokimal.

»No, pa pustimo to,« je veselo povzel, »upam, da nas boste, ko ste se vrnili, zdaj spet zabavali s svojimi čudovitimi zgodbami.«

A. Fogazzaro. 66 **Palača ob jezeru**

Dobro veste, kako razumem svojo dolžnost do očeta. Bili moram vsa očetova, ker nima on nikogar drugega na svetu. Dolga leta je taval sam po svetu in trpel bedo, pomanjkanje in zaničevanje, medtem ko sem jaz živel v miru v Nas-sau-u kot premožna gospodinja, ne da bi mu poslala en sam pozdrav. Vsa ljubezen, ki jo premore moje srce, je le malenkostno nadomestilo za to. Ne morem vam vsega povedati pismeno. Mnogo lažje bom to storila, ko pridem k vam.

Povedala vam bom, da je bilo moje srce za trenutek slabotno, da sem se sicer dvignila, moj duh je še vedno ves omamljen. Vendar pa sem srečna, da morem vsaj nekaj trpeti za ljubljenega očeta.

Oprostite mi, da vam pišem tako dolgo pismo. Zdi se mi, da ko vam pišem, da postaja trdnost moja vera in večje moje zaupanje.

Molite za naju in ohranite nama svojo naklonjenost. E. S. e

Silla je odšel po stopnicah z grenkim mirom v duši. Zdelo se mu je, kakor da uživa, da na vsaki stopnici potepta katerega izmed svojih nes-pametnih varljivih upov. Teptal jih je s ponosno dvignjeno glavo in srecem, klubučno nevidnemu sovražniku. Tudi tukaj je na dvorišču dež ponavljal svojo pesem: jokaj, jokaj; a Silla zdaj ni hotel več jokati. Zo tretjič se mu je razblinilo upanje, da bi našel ljubezen. Ali naj zato joka

kot otrok? Nikakor ne. Njegov ponos in njegova črnogledost mu nista dovoljevala niti, da bi mislil na to, kar bi kdo drugi sklenil, da bi nemreč skušal pridobiti Edito. Da bi on bil ljubljene? Nemogoče! Tega se je preveč dobro zavedal.

Ko je dospel na cesto, je zagledal nekega za-ložnika, ki mu je bil predstavljen pred nekaj dnevi. Ta je pogledal proč in šel mimo njega, ne da bi ga pozdravil. Silla se za to ni zmenil. Kaj mu je bilo zdaj mar za to? Skomizgnil je z rameni. Prav lahko je prenesel tudi to, lahko je zaničeval tega gospoda, kateremu se je zdelo, da sme biti neviuden do pisatelja, čigar del ne mara objavljati. Boril se bo, dokler bo imel še kaj življenja.

Dospel je do stolnice in vstopil, kakor je storil vedno, kadar je v njegovi duši divjal boj. Sedel je v klop v bližini velikega križa. Dve ženski, oblečeni v črno, sta klečali ob vznožju bližnjega oltarja. Nekje od daleč so se slišali nagli koraki. Silla se je naslonil z rokami na klop in skril obraz med dlani.

V njegovi duši je vladala mrzla tišina kakor okrog njega, samo še bolj črna. Zdelo se je, kot da je senca orjaških stebrov prodrla v njegovo dušo in zadušila vsako misel. Zaman se je njegova volja borila. Ni se mogel iznebiti svinčene teže, ki ga je tlačila. Skušal se je spomniti preteklih dni, ko je kot otrok prihajal z materjo semkaj, ko si je ob zvokih orgel predstavljal puščavo, palme, morje in življenje na vzhodu. Ničesar ni mogel priklicati. Duh mu je bil zatopen, srce prazno in brez odmeva. Opazoval je redke tuje, ki so prihajali v cerkev s klubokom v roki ter ogledovali okrog sebe. Vse okrog njega je bilo tako žalostno in dolgočasno.

Čez nekaj časa se je dvignil in odšel iz cerkve.

III.

»Dober večer Silla! Mo že dolgo čakate?« je dejala gospa Julija Debelca, ko je vstopila v obliku svile. Vrgla je na naslanjaj svoj bel krznen plašč in ponudila Silli roko, na kateri so se lesketali števini prstani. Tudi njena smehljajoča se usta in modre oči so se lesketale. Bila je oblečena v črno taničo, ramena in roke je imela gole. Nobenega drugega lišpa ni imela razen uhanov. Na prsih je imela pritrjeno modro cvetlico, kakor tudi v laseh, ki so bili močno napudrani.

Silla se je priklonil. »Kako se imate? Prav je, da ste prišli. Ne bo vam žal za to. Moram vam povedati toliko ljubkih stvari. Sedite! Kako strašno vreme! Kako to, da niste bili v gledališču? Poslušajte. Zdaj bodo prišli nekateri moji prijatelji. Prihajajo navadno po predstavi na čaj. Prišel bo tudi M... ki vsakokrat razbija po klavirju. Ga poznate? Sicer ni niti malo podoben umetniku, a igra dobro. Sedeli boste poleg mene. Pogovorila se bosta.«

Vstala je in šla naproti gospe, ki jo je sluga v tem trenutku naznanil. Obiskovalka je prodirljivo pogledala Silla, nato pa s smehljajem na ustih pozdravila hišno gospodinjico.

»Kako strašno je dejala ta. Predstavlja je Silla, nato pa ponovila: »Kako strašno, draga moja!« »Sem vedela že prej. Si videla Mirellico?« »Im. Morala bi priti semkaj nocoj. Kako si zvedela o tem?«

Sluga je zopet prišel z naznanilom. Vstopilo je več gospa in gospodov. Gospe so obkrožile Julijo z ljubkim evkanjem in pritajenim smehom in sladkimi besedami. Lesketajoči se naočniki in črne roke so se vrvale med to skupino ter poželjivo iskale Julijin smehljaj in stisk njene roke. Njena plovčasta glavica se je sklanjala, se obračala živahno na desno in levo kakor glavica ljubkega ptička. Skupina se je razšla in razpršila po dvorani.

Vroče je bilo v salonu, čeprav so bila široko odprta vrata, ki so vodila v sosednji dve sobi, v veliko rumeno sprejemnico in v temnordečo glasbeno sobo.

Mirelice ni na spregled,« je dejal nekdo. Tretjič se je že ponovilo to vprašanje, a gospa, ki je pravkar vstopila, ga ni slišala.

»Kako strašno, kajne Lavra?« ji je dejala hišna gospodinja.

»Draga...« je odvrnila donna Lavra, ki je obrnila svojo pozornost drugam. »Giboyer, ne kaj?«

»Ah, saj res!« je smeje se dejala Julija. »Saj nisem mislila na igro.«

»Lavra ni mogla videti,« je pripomnila neka druga gospa.

»Seveda saj si prav zgoraj.«

»Zdaj razumem,« je vzkliknila Lavra. »Pa že kako strašno Moj soprog mi je pripovedoval. Videla sem, da vsi gledate, a nisem vedela kaj. Videla sem samo šop rdečih Petrovih las in na drugi strani golo roko.«

»Jaz pa menim da Mirelli ni imela prav, da je odšla,« je pristavila neka druga gospa.

»Sama se je izdala,« je izjavil eden izmed gospodov.

Učenjaka in rimskega legionarja vredna smrt

Kaj piše Plinij mlajši o svojem stricu starejšemu, ki se niti pred bruhajočim Vezuvom ni hotel umakniti in je rajši umrl

Brez dvoma je marsikomu ostalo še dobro v spominu, kako se je moral v gimnaziji učiti na pamet kakšne zanimive odstavke iz starih grških in latinskih klasikov, spominja pa se pri tem gotovo tudi, da mu to ni bilo tedaj nič kaj preveč všeč, menda zato ne, ker je bil k temu prisiljen. Takšne stvari, za katere se človek odloči sam od sebe, dela vedno dosti rajši in z veliko večjo ljubeznijo kakor pa tisto kar mu drugi ukažejo, pa čeprav je še tako koristno in zanimivo. V poznějšíh letih, ko človek ni več vezan na tisto, kar v šoli ukažejo, se dostikrat zgodi, da ta ali oni z veseljem vzame v roke kakšno staro grško ali rimsko klasično delo ter ga prebira s čisto drugačnimi občutki kakor pa ga je nekdo v gimnaziji, ko je bilo to zapovedano.

In s prav takšnimi občutki je zadnjič nekdo vzel v roke VI. pismo Plinija mlajšega, v katerem ta sloviti stari rimski klasik nadvse zanimivo popisuje strahotni izbruh ognjenika Vezuva leta 79. po Kr., torej tistega leta, ko sta ognjeniška lava in ognjeniški pepel pokopala pod seboj kar tri večja mesta ob morški obali, Pompeje, Herculaneum in Stabrie. Pri tej priliki pa je našel smrt tudi stric Plinija mlajšega, Plinij starejši, ki je bil tedaj poveljnik brodovja, zasidranega v Miseni. Kako žalostno, a obenem junaško je končal svoje življenje ta sloviti Rimljan, nam popisuje v eni zadnjih števil turistike »Stampe« neka Livia de Paolis Tilgher. Med drugim beremo v tem zanimivem članku naslednje:

Strahotni 24. avgust l. 79 po Kr.

Bilo je popolnno, 24. avgusta leta 79. po Kr. Zena Plinija starejšega, ki je bila tedaj s svojim možem v Miseni, je nenadno opazila, kako se na vzhodni strani na obzorju dviguje v nebo velik

oblak čudne barve. Hitro je stekla k možu v sobo, da mu to pove. Plinij je brž stopil na stredo, da bi bolje videl ta nenavadni pojav na vzhodnem nebu. Sprva ni mogel ugotoviti, odkod prihaja tisti temni oblak, kaj naglo pa je spoznal, da se dviga tist črni dim iz Vezuvovega žrela. Postal je pozoren na ta nenavadni pojav. Odhitiel je iz svoje hiše ter začel hoditi sem in tja ob morški obali. In tedaj je prihitel k njemu sel ter mu izročil neko pismo. Poslali so mu ga njegovi mornarji iz Retine in ga v njem prosijo pomoči. Plinij ni izgubljal časa, pač pa je takoj ukazal, naj pripravijo ladje s štirimi veslaškimi klopni. S temi ladjami je potem

hitel na kraj, od koder so drugi bežali

Ko je bil že precej blizu Retine, je opazil, da pada na njegove ladje čuden pepel. Ko se je še bolj bližal obali, da bi tam pristal, je moral na žalost ugotoviti, da na njegove ladje nič več ne pada samo pepel kakor prej, pač pa tudi žerčice kamenje, ki bi jim danes rekli »ognjeniške bombe«. Ozrl se je na svoje ladje in se prepračil, da bi bilo kljub temu žudnemu dežju le še mogoče nadaljevati pot. Hitro je odirnil dalje, kamor je bil namenjen.

Nenadno je odletel ognjenikov vrh

in sledilo je pošastno grmenje. Tudi morje samo je bilo vedno bolj v nevarnosti. Ko se je Plinij kot poveljnik tistih ladij obrnil proti svojim mornarjem, da bi jim dal povelje, naj se hitreje veslajo, je videl same preplašene obraze. Pred njegovimi očmi je ognjeniški prah zasiral hiše ob morški obali. Med tistimi, ki so v strahu tekali sem in tja ob morskem bregu ter prosili Plinija pomoči, so bili tudi njegovi mornarji sami. Imeli so namreč vanj popolno zaupanje. Boj s to naravno

eilo, ki je dobila svojega duška vrh ognjeniškega žrela in bruhala ogenj na okolico. Je postal vedno obupnejši. Hotel pa je Plinij na veak način in za vsako ceno pomagati tistim, ki so ga tako goreče prosili, naj jih reši. Ogenj iz Vezuvovega žrela je vedno hujje deževal.

»Fortes fortuna adiuvat!«

Ali naj žrtvuje še tisto peščico ljudi, ki so z njim, ali pa naj da povelje za umik? Toda rimski vojak ne pozna umikanja. »Fortes fortuna adiuvat!« (Pogumne sreča podpira!) je zaklical svojim mornarjem »Hitimo v Pomponiano!« Kraj Pomponiano leži v bližini Stabij. Če so hoteli Plinijeve ladje priti do Stabij, so morale prepluti majhen zaliv, kjer zaradi nepravilne obale ni bilo mogoče pristati in je bila vožnja tam tudi izredno nevarna. Očitvidno ni moglo iti pri tem za pristanišče v Pompeji, čeprav je ime precej podobno. Iz tega sklepajo, da Pompeji leže med nekdanjo Retino in pristaniščem v Stabijah. Teh krajev pa tedaj Vezuv še ni toliko ogrožal.

Ni se dal preprostiti, naj se vendar reši

Ali se je mornarjem iz Retine ob tem peklen-skem ognju posrečilo priti s svojimi ladjami do Stabij? Tega nam Plinij mlajši ne pove, verjetno pa je, da niso prišli tja. Vemo le to, da je bilo malo tako srečnih, da so se lahko rešili iz tega pekla in sicer po edini poti, ki jim je še preostajala, po morju. Ko pa so ladje, s katerimi so se vozili preplašeni begunci, spet zaplule na široki napoljski zaliv, ki je bil spriču ognjeniškega izbruha tedaj izredno viharjen, in se namenile v Mesino, tedaj Plinija starejšega, poveljnika brodovja, ni bilo več na krovu. Njegova vroča želja, da bi čim bolj od blizu opazoval strahoten pojav bruhajočega Vezuva, ga je naravnost priklenila na goreči morški breg in se od tam ni gnil, čeprav so ga njegovi ljudje na vsak način skušali preprostiti, ali se vendar umakne in reši svoje življenje. In tako je s svojim življenjem plačal svojo vročo željo po izpopolnitvi znanja o naravnih pojavih. To je bila vsekakor učenjaka in rimskega legionarja vredna smrt.

Živali in vojna

Človeku v vojnem času več koristijo kakor pa sicer in jim zato posveča še večjo pozornost

V sodobni vojni so »mobiliziranec« tudi živali, ki naj doprinešajo svoj prispevek k skupnim vojnim naporom. In res so koristni, ki jih ima človek v vojnem času od raznih živali, izredno velike. Vzemimo n. pr. konja. V vojski služi bodisi za ježo ali pa kot vprežna živalina, ki prevaja v zaledju in tudi na bojišču samem najraznovrstnejše težko orožje, kakor topove in strojnice, ali pa živila za vojaštvo, kjer ni na razpolago tovrstnih avtomobilov. Pa ne samo konji, tudi druge živali so v vojnem času zelo koristne, na primer psi ali golobje-poštarji, ki vzdržujejo zvezo med posameznimi vojaškimi oddelki, ko raznašajo razna važna sporočila iz kraja v kraj. Nekateri teh živali so se na bojišču v sedanji in tudi že v prejšnji svetovni vojni tako zelo izkazale, da so jim, kakor piše Arturo Lancellotti, izkazali celo vojaške časti, ko so jih pokopavali. Nenavadne žrtve pa morajo doprinašati konji in mule še prav posebno v sedanji vojni.

Strah in mirna kri, kadar grme topovi

Za mnoge živali pa z izbruhom vojne pride čas neprestanega strahu in trpeta. Vedno so v strahu, da jih dobili neslavna smrt. Ko so leta 1870 Nemci obstreljevali Pariz, so že takoj ob prvih streljih zbežale iz Pariza jate golobov, vrabcev in drugih ptičev, race in gosi so se naglo poskrile v njihova »zaklonišča«, pa tudi mačke so naglo hitele na varno. Ali se vse te živali res tako zelo bojzljive? Morda je bil to res strah, ali vsaj silno presenečenje nad dogodkom, kakršnega prej še niso nikdar doživle, vsekakor pa drži, da je vse to trajalo le dva ali tri dni. Potem so vse te živali spet »prišle k sebi«, kakor da se jim je počasi zadelo, da je takšno bombardiranje nekaj čisto naravnega. Spet so se pojavili pred hišami vrabci, ki se niso nič več ozirali na grmenje topov in na eksplozije v okolici, pač pa so mirno iskali po tleh hrane.

V začetku prejšnje svetovne vojne so ljudje spet imeli priliko opazovati razne živali, kako se vedejo, kadar grme topovi ali pokajo puške. Pravijo, da so tedaj

prvi zbežali divji prašiči, medvedje in jazbeci

ki imajo izredno dobro razvit sluh. Njim so sledili jeleni, a zajci, ki so tako strahopetni, da je njihova strahopetnost prišla celo v pregovor, so začela ostati čisto mirni in so ostali na mestu. Hitro pa so jo pobrisali volkovi in brž so jim sledile velike ptice, kakor fazani, divji petelin, divje gosi in druge, ter odletele v mirnejše kraje.

Dosti korajžnejše pa so se vedli manjši ptiči, kakor n. pr. škripanci, škinkavci in drugi. Ostali so na svojih mestih in se niso hoteli ločiti od svojih gnezd. Za najkorajžnejše pa so se izkazali sokoli in korakari. Pa tudi tisti ptiči, ki pred grmenjem topov in pokanjem pušk niso pobegnili, so polagoma postali nemirni. Vojna jim je začela iti na živce, če smemo tako reči.

Šest nesrečnih lastovk...

Ptice selivke vojna še prav posebno hudo prizadene. V zadnjih mescih prejšnje svetovne vojne so prileteli v London ptiči, kakršnih v normalnih časih ni bilo nikdar tja, pač pa so se selili rajši na Švedsko in na Norveško čez Španijo in Francijo, na drugi strani pa tedaj v Angliji tudi tistih ptičev, ki so prej običajno živeli tam, ni bilo bogve koliko, čeprav so bili to takšni ptiči, ki niso bili sposobni preleteti večjih razdalj in se kam preseliti čez zimo. Nekega dne je priletelo v neko francosko mesto nekaj lastovk. Bilo jih je šest. Priletelo so z juga spet nazaj v svoja prejšnja gnezda. Najprej so nekaj časa krožila v določeni višini nad nekdanjim bivatiščem, potem pa so se spustile na kraj, ki je bil ves v razvalinah. Bile so videti zelo potrate, da niso mogle najti svojih prejšnjih domov. Dolgo so se nato »pomerkovale« med seboj, potem pa so se spet dvignile in odletle proti severu, v izgnanstvo.

Fazani vnaprej slutijo bitke

Prav tako kakor ptiči vnaprej slutijo na primer potres, napovedujejo tudi bitke. V zvezi s tem so na ptičih opazili zelo zanimive stvari: Fazani so na primer cele štiri ure vnaprej slutili veliko pomorsko bitko, ki se je odigrala v Severnem morju 24. januarja 1916. V Cumberlandu in Yorkshireju so fazani postali pred to bitko silno nemirni. Papagaji na Eiffelovem stolpu v Parizu so že kakšnih dvajset minut pred prihodom prvega sovražnega letala nad mesto kričali, in ljudje si niso znali razložiti, kaj naj ta njihova nenadna vznemirljivost pomeni. Šele pozneje so videli, da je bil to prav za prav »naravni alarm« za Parižane.

Ptiči rešili avstrijsko vojsko neprijetnega presenečenja

V takšnih primerih so živali človeku lahko zelo koristne. Pravijo in celo dejstvo je, — zakaj to stvar je pripovedoval sam nadvojvoda Jožef Avstrijski — da se je za avstrijsko-pruske vojne 1866 avstrijski armadni zbor, ki mu je poveljeval omenjeni nadvojvoda, rešil samo na podlagi tega,

kar je videl nek vojak, kmetski fant. Nekega večera so se čete utaborile v bližini neke češke vasi. Okrog polnoči je nadvojvoda, ki je spal v neki sosednji hiši, nenadno prebudil iz spanja glas nekega vojaka, ki bi rad čim prej z njim govoril. Nadvojvoda mu je dovolil, naj vstopi. »Sovražnik,« je začel pripovedovati tisti vojak, »se nam približuje in bi nas rad presenetil. — »Sprednje straže nam vendar niso sporočile ničesar sumljivega,« je odvrnil nadvojvoda. »Zato niso ničesar sporočile, ker je sovražnik še precej daleč, a prav kmalu bo tu,« je odvrnil vojak. »Pa kako to veš?«, se je začudil nadvojvoda. Vojak mu je odgovoril: »Naj Vaša Visokost blagovolj stlopi malo k oknu. Ali vidite tele jate ptičev, ki lete proti jugu,« — »No, pa kaj sklepate iz tega?« Vojak je dejal: »Ali mar ptiči ne spe prav tako ponoči, kakor ljudje? To se pravi, da ne bi leteli ob tej uri, če bi bilo v bližinem gozdu vse mirno. Sovražnik se pomika proti nam po gozdovih in je ptičje splašil.«

Nadvojvodi se je zdelo to čisto verjetno. Ukazal je, naj prebude vojake, ki so spali v taborišču, in čez kakšno uro se je že vnel spopad. A presenečenja na ta način vojaki Jožefa Avstrijskega niso doživeli.

»Modri križ«

Če pa vojna pomeni za živali morijo na debelo, jim vendar človek skuša v vsakem oziru pomagati, vsaj nekaterim vrstam živali, kakor na primer konjem in mulam. Ker mu prinašajo velike koristi, jih je treba zavarovati pred sovražnikovimi krogami in pravočasno poskrbeti za njihovo varnost. Predvsem pa je treba posvetiti vso pozornost tistim konjem in drugi vprežni živini, ki na, oziroma za bojiščem zbolijo ali je ranjena. Pri vseh sodobnih vojskah so organizirali »Modri križ«, ki je doslej vsekakor najboljša zdravstvena organizacija za živali. Gotovo je, da je nemogoče popolnoma pozirati konje, ki so dobili v vojni hujše poškodbe, na primer takšne, ki imajo polomljene noge. Zato pa toliko večjo skrb in pozornost posvečajo tistim živalim, ki so le lažje ranjene.

Do 60% ranjenih konj pozdravijo

Velika večina vojnih konj trpi največ zaradi tega, ker so preveč izčrpani, onemogli od napornega dela in dostikrat tudi preslabo krmiljeni. Zlasti velike težave so tam, kjer pristanjuje dobre vode. Mnogo vojaških konj, zlasti tistih, ki »služijo« pri topničarjih, ali jahalnih konj, pa je ranjenih, težje ali lažje. Dostikrat je treba tudi kakšnega konja operirati. Niso pa potrebne samo operacije, pač pa morajo — kakor končuje svoj zanimivi članek Arturo Lancellotti — nekateri konji »držati« strogo dieto. Druge spet obsevajo ali pa kopeljejo v topli vodi. Kadar pa tudi vse to nič ne zaleže, tedaj »milostnic« strel iz samokresa kaj hitro naredi konec njegovemu trpljenju.

Ranjenih in obolelih vojaških konj pa rešijo in ozdravijo razmeroma precej, pravijo, da celih 60 odstotkov. — Za konec še nekaj zanimivega: konja, ki je ranjen ali ki zbolijo, v »bolnišnici« takoj »seznejo«. Snamejo mu težke železne podkve in mu takorekč nataknejo copate...

Podpiranje francoskih vojnih ujetnikov

Poročevalski urad »La Correspondence« piše iz Rima, da so na pobudo zasedbenih čet začeli v Franciji predvajati film, ki nosi naslov »Ujetniki« in ki prikazuje življenje v francoskih ujetniških taboriščih v Nemčiji. K temu svojemu poročilu pripominja, da je omenjeni film zbudil med francoskim ljudstvom veliko zanimanje in da je spriču tega že tudi ogromen uspeh. Po vseh kinematografih, kjer so film vrteli, so nabrali nad milijon frankov vstopnine. Ta denar so namenili za podpiranje družin vojnih ujetnikov. Osrednji odbor za pomoč vojnih ujetnikov je sporočil, da je bilo doslej poslanih že 320.000 knjig v francoska ujetniška taborišča v Nemčiji.

Ribje olje — za danske šolarje obvezna pijača

Dopisnik »Ce« piše iz Kopenhagna, da je danski »Zavod za ljudsko zdravje« pri danskem notranjem ministrstvu odredil, da morajo letošnjo zimo povsod na Danskem šolarji obvezno dobivati ribje olje, da bi se na ta način telesno čimbolj okrepili. Upajo, da bodo s tem ukrepom še vnaprej lahko preprečili možne posledice, ki jih povzroča pomanjkljiva prehrana v sedanjem vojnem času.

Človek — prežvekovalce

Neverjetno, a resnično. Ob priliki operacije pri nekem 32letnem bančnem uradniku so zdravniki v italijanskem Astiju ugotovili, da ima poseben prežvekovalni organ v obliki precejšnje vreče, ki je zraščena z želodcem. Hrana, ki jo ta uradniček zavija, ne prehaja iz želodca takoj v črevesje, temveč se preljuje v prežvekovalno vrečo, kjer se na novo in temeljito prežveči.

Carte senapate Gorčični obliž
Importante fabbrica Ugledna tovarna
cerca grossisti išče grossiste
o rappresentanti. ali zastopnike.
Scrivere: Pišite:
Cassetta 216 M., Unione Pubblicità Italiana, Milano

Proda se:
velika in visoka iz železobetona zgrajena tovarna in več hektarjev sveta ob prometni cesti tik mesta in blizu železniške postaje
Več v pisarni odvetnika
dr. Karla Kuhelj, Bleiweisova 6-II

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAF
Delavniki: 15.30, 17.30, Sloga od 14 dalje, nedelje in prazniki: 10, 15.30, 15.30, 17.30, v kinu Union le matineja ob 10.30.
Odarljiva OLARA CALAMAI v pretresljivi ljubavni drami. — Razkošje, ples!
Srčna pota
Odlični solgrati: Sandro Ruffini, Miria di San Servolo, Adriano Rimoldi
KINO MATICA — TEL 22-41
Največji Giziljev film, film pretresljive vsebine in kresnega petja je
„MATI“
Film, ki ga ne pozabite!
BENIAMINO GIULI EMMA GRAMATICA
KINO SLOGA — TEL 27-30
Bogato, lepo deklo išče svojega neznanega izvoljenca!
Nepozabljeni poljub
V glavnih vlogah: Valentina Cortese, Carlo Annunini, Otello Toso
KINO UNION — TEL 22-21

Hans Moser jamči za odlično zabavo v filmu
Dunajski večeri
Zanimiv film iz mornariškega življenja
Radio v viharju
Nan Grey — Charles Bickford
Predstava: nedelja ob 14. in ob 16.30
KINO KODELJEVO — TEL. 41-64